

Heli Hämäläinen & Emilia Rantasuo

YRITYSMUODON MUUTTAMINEN TOIMINIMESTÄ OSAKEYHTIÖKSI VEROTUKSEN NÄKÖKULMASTA

**YRITYSMUODON MUUTTAMINEN TOIMINIMESTÄ OSAKEYHTIÖKSI
VEROTUKSEN NÄKÖKULMASTA**

Heli Hämäläinen &
Emilia Rantasuomela
Opinnäytetyö
Syksy 2022
Liiketalouden tutkinto
Oulun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun ammattikorkeakoulu

Liiketalouden koulutusohjelma, Taloushallinnon suuntautumisvaihtoehto

Tekijät: Heli Hämäläinen & Emilia Rantasuomela

Opinnäytetyön nimi: Toiminimen muuttaminen osakeyhtiöksi verotuksen näkökulmasta

Työn ohjaaja: Leena Yrttiaho

Työn valmistumislukukausi ja -vuosi: Syksy 2022

Sivumäärä: 50

Opinnäytetyön aiheena on tarkastella toiminimen ja osakeyhtiön eroja verotuksen näkökulmasta. Toimeksiantajana opinnäytetyössä on rakennusalaalla toimiva yksityinen elinkeinonharjoittaja. Yrittäjä on liikevaihdon kasvun vuoksi miettinyt yritysmuodon muuttamista osakeyhtiöksi.

Työn tavoitteena oli tutkia, kumpi yritysmuoto olisi yrittäjälle verotuksellisesti edullisin. Lisäksi työssä käsitellään puolison osallisuutta yritystoiminnassa. Tutkimus on laadullinen eli kvalitatiivinen tapaustutkimus.

Opinnäytetyön tietoperusta koostuu pääosin laeista ja Verohallinnon ohjeista. Teorian tukena on käytetty alan kirjallisuutta. Teoriaosuudessa käsitellään toiminimen ja osakeyhtiön toiminnan peruseriaatteita ja yrittäjän verotusta.

Tutkimusaineistona työssä on käytetty yrityksen tilinpäätöksiä vuosilta 2020 ja 2021. Verolaskelmat on tehty yhtiömuodoittain. Mukaan laskelmiin on otettu myös nettovarallisuuden keinotekoinen kasvattaminen, jotta on saatu tutkittua, miten varallisuus vaikuttaa verojen määrään.

Tutkimustulos oli, että toimeksiantajayrityksen tämänhetkellä nettovarallisuudella yritysmuodon muutos ei ole kannattavaa. Yrittäjän tulisi muutosta varten kasvattaa nettovarallisuutta, jotta verohuojennetun osingon jakaminen osakeyhtiöstä olisi mahdollista.

Asiasanat: Toiminimi, osakeyhtiö, yritysverotus, yritysmuodon muuttaminen, osinko, yrittäjäpuoliso

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences
Degree Programme in Business Economics, Option of Financial Administration

Authors: Heli Hämäläinen & Emilia Rantasuumela
Title of thesis: Changing the company form from a sole trader to a private limited company
Supervisor: Leena Yrttiaho
Term and year when the thesis was submitted: Fall 2022
Number of pages: 50

The topic of this thesis is changing the company form from a sole trader to a private limited company and how the change affects to entrepreneurs' taxation. The case-company is small company in a construction industry, and it remains anonymous.

The aim of this thesis was to research which company form would be the most profitable for the entrepreneur in terms of taxation. In this thesis was also researched how does it affect to company's taxation if spouse is involved in business activities.

The thesis is a qualitative case study. The theoretical part of the thesis consists of legislation, instructions from the Tax Administration and relevant literature. The entrepreneurs' financial statements of years 2020 and 2021 are used for the empirical part of the thesis. The tax calculations were made separately for sole trader and for private limited company and were compared to each other.

The result of the research was that with the current net assets of the case-company the change in company form is not profitable from a tax point of view. The case-company should increase the net assets so that the change in company form would be beneficial.

Keywords: Company form, Sole trader, Private limited company, Business taxation, Dividend

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	7
2	TOIMINIMI YRITYSMUOTONA	9
2.1	Toiminimen verotus	10
2.2	Jaettava yritystulo	11
2.3	Nettovarallisuus ja varojen arvostus	12
2.4	Pääoma- ja ansiotulo-osuuden laskeminen	13
2.5	Puoliso mukana toiminimen toiminnassa	14
3	OSAKEYHTIÖ YRITYSMUOTONA	16
3.1	Pääperiaatteet	16
3.2	Perustaminen	17
3.3	Hallinto	18
3.4	Osakeyhtiön verotus	19
4	VAROJEN JAKO JA NOSTO OSAKEYHTIÖSSÄ	20
4.1	Nettovarallisuus	20
4.2	Osinko ja sen verotus	21
4.3	Palkka ja luontoisedut	23
4.4	Puoliso osakeyhtiön osakkaana	24
5	YRITYSMUODON MUUTOSPROSESSI	26
5.1	Identtisyys ja jatkuvuuden periaate	26
5.2	Tappiot ja varainsiirtoverotus	27
6	VEROLASKELMAT TOIMINIMI	28
6.1	Verotettava tulo ja nettovarallisuus	28
6.2	Pääoma- ja ansiotulon laskeminen	29
6.3	Puhdas ansiotulo ja työtulo-, ansio-, tulonhankkimis- ja perusvähennys	31
6.4	Verotettava ansiotulo valtion- ja kunnallisverotuksessa	33
6.5	Puoliso mukana yritystoiminnassa	35
7	VEROLASKELMAT OSAKEYHTIÖ	38
7.1	Varojen nosto palkkana	38
7.2	Osakkeen matemaattinen arvo ja nettovarallisuus	39
7.3	Varojen nosto osinkona	41
8	JOHTOPÄÄTÖKSET	43

9	POHDINTA.....	45
	LÄHTEET.....	46

1 JOHDANTO

Opinnäytetyö käsittelee toiminimen muuttamista osakeyhtiöksi. Työn toimeksiantajana toimii Pohjois-Pohjanmaalla sijaitseva rakennusalan yritys. Kyseessä on kalusteasennukseen erikoistunut yritys. Yritysmuotona on yksityinen liikkeenharjoittaja eli toiminimi ja se on perustettu vuonna 2011. Yrittäjä toimii yksin, eikä tällä hetkellä työllistä muita. Liikevaihtoa yrityksellä on noin 110 000 euroa vuodessa ja kyseessä on mikroyritys. Toimeksiantaja haluaa pysyä anonyyminä.

Opinnäytetyön tavoitteena on laatia yrittäjälle laskelmat havainnollistamaan verotuksen eroja yritysmuotojen välillä ja helpottaa toiminimen ja osakeyhtiön verotuskokonaisuuden ymmärtämistä. Työn teoriapohja antaa ohjeita myös muutosprosessiin.

Työ rajataan käsittelemään osakeyhtiön ja toiminimen verotusta. Osakeyhtiöistä tutkitaan vain yksityistä osakeyhtiötä. Yhtiömuotojen perustamista käsitellään vain pääpiirteittäin. Opinnäytetyö toteutetaan kvalitatiivisena tutkimuksena ja lähestymistapana on tapaustutkimus. Tutkimusaineistona käytetään tilinpäätöksiä vuosilta 2020 ja 2021. Tarve tutkimukselle lähti yrittäjän tarpeesta selvittää, olisiko osakeyhtiö yritysmuotona kannattavampi verotuksellisesti. Yrittäjän toiveesta tässä opinnäytetyössä käsitellään hieman myös puolison osallisuuden vaikutusta yritystoiminnan verotukseen.

Työn tutkimuskysymyksiä ovat "Miten yrittäjän verotus eroaa toiminimessä ja osakeyhtiössä?", "Mitä asioita tulee huomioida yritysmuotoa vaihtaessa?", "Kumpi yritysmuoto on kannattavampi verotuksen näkökannalta?".

Teoriapohjan kokoamisessa käytetään pääasiallisesti lakeja, muun muassa lakia elinkeinotulon verottamisesta, toiminimilakia, osakeyhtiölakia ja tuloverolakia. Pääasiallisina lähteinä toimivat myös Verohallinnon ohjeet. Kirjallisuudesta käytössä on tuoreimpia teoksia yritysmuotoihin ja niiden verotukseen liittyen.

Teoriapohjassa käsitellään ensin toiminimeä ja osakeyhtiötä yritysmuotoina. Toiminimen osalta selvitetään, miten toiminimi perustetaan ja miten se toimii. Osakeyhtiö-luvussa käydään läpi perustamistoimet, hallinnon toimiminen pääpiirteittäin ja varojen nostaminen. Osakeyhtiön varojen nostotavoista käsitellään osinko, osakkaalle maksettava palkka sekä luontoisedut.

Teoriaosuudessa kerrotaan pääpiirteittäin myös, minkälainen prosessi yritysmuodon muuttaminen on käytännössä.

Sisällön analysoinnissa käytetään aineistolähtöistä analyysiä ja tarkemmin kuvailtuna teorialähtöistä analyysiä. Teorian täytyy olla hahmottunut tutkimuksen alussa, koska aineiston keräämistä suuntaa käytetty teoreettinen viitekehys ja myös analyysi rakentuu teorian varaan. Päättelyä tehdään deduktiivisesti eritellen käytännön ilmiö -teorian avulla, jonka jälkeen aineisto kootaan, analysoidaan ja tulkitaan. (Vilkkä 2021,159.) Teoria, ja siellä pääosassa olevat lait, ohjaavat verolaskelmien tekoa. Tilinpäätöksistä poimitaan verolaskelmiin tarvittavat tiedot. Laskelmat tehdään toiminimen ja osakeyhtiön näkökulmasta. Laskelmia verrataan toisiinsa, ja näin saadaan selville, onko yritysmuodon muuttaminen verotuksellisesti järkevää.

2 TOIMINIMI YRITYSMUOTONA

Suomen Yrittäjien internetsivuston mukaan toiminimi on Suomen toiseksi suosituin yritysmuoto. Yritystoiminta voi olla pää- tai sivutoimista. Toiminimiyrittäjä on yritystoimintaa harjoittava luonnollinen henkilö ja hän vastaa henkilökohtaisesti yrityksen sopimuksista ja vastuista. (Yrittäjät 2022.) Käytettävä omaisuus on yrittäjän välittömässä omistuksessa (Villa 2018, 42). Yrittäjä vastaa myös veloista ja sitoumuksista henkilökohtaisella omaisuudellaan. Toiminimi sopii yritysmuodoksi silloin, kun liikevaihto on maltillista ja lainojen sekä kaluston tarve vähäistä. Kaupparekisterissä toiminimiä oli vuoden 2022 alussa 237 564. (Yrittäjät 2022.)

Toiminimiyrittäjä, eli yksityinen elinkeinonharjoittaja, on yritysmuodoista vaivattomin ja kevyin. Toiminimiyrittäjänä voi helposti harjoittaa pienimuotoista ja lähinnä omaan työpanokseen perustuvaa yritystoimintaa. (Suomi.fi 2022.)

Toiminimiyrittäjä ei voi nostaa itselleen palkkaa, eikä käyttää hyödykseen luontaisetuja. Toiminimiyrittäjän tuloista ei makseta sivukuluja, eikä yritystuloja veroteta automaattisesti ansiotulona. Toiminimiyrittäjä voi tehdä yksityisottoja eli nostoja niin paljon kuin tarvitsee. Nostot ovat verovapaita, eikä nostoja vähennetä myöskään toiminimen tuloksesta menona. Nostot ovat jo kertaalleen verotettu yrityksen tulosta. (Bisnes.fi 2022a.)

Toiminimen perustaminen on edullista ja yksinkertaista. Kaupparekisteriin tehdään perustamisilmoitus. Ilmoitus tehdään sähköisesti Patentti- ja rekisterihallituksen verkkosivuilla tai lomakkeella. (Yrittäjät 2022.) Toiminimen perustamiseen ei välttämättä tarvita lainkaan alkupääomaa. Perustamisilmoituksen teon jälkeen yritys saa Y-tunnuksen sekä suojan yrityksen nimelle ja yritys voi hakea yrityskiinnitystä lainan vakuudeksi (Suomi.fi 2021a; Patentti- ja rekisterihallitus 2021a). Patentti- ja rekisterihallituksen mukaan yksityinen elinkeinonharjoittaja on ilmoitettava kaupparekisteriin, mikäli yksi seuraavista asioista täyttyy:

- elinkeinotoimintaa varten on pysyvä toimipaikka eli omasta asunnosta erillinen liiketila
- palveluksessa on muita henkilöitä kuin aviopuoliso, alaikäinen lapsi tai lapsenlapsi
- harjoittaa luvanvaraista elinkeinotoimintaa.

(Patentti- ja rekisterihallitus 2021a.)

Kaupparekisterin lisäksi yrityksen kannattaa rekisteröityä myös Verohallinnon rekistereihin. Näitä ovat ennakkoperintärekisteri, arvonlisäverovelvollisten rekisteri ja työnantajarekisteri. Ennakonperintärekisteriin kuulumisen osoittaa yrityksen veroasioiden olevan kunnossa, eikä asiakkaiden tarvitse maksaa ennakonpidätyksiä asioidessaan yrityksen kanssa. Arvonlisäverovelvollisten rekisteriin tulee rekisteröityä, mikäli liikevaihto tilikauden aikana ylittää 15 000 euroa ja Verohallinnon työnantajarekisteriin silloin, jos aikoo palkata yritykseen työntekijöitä. (Suomi.fi 2021b.)

2.1 Toiminimen verotus

Toiminimen verotus perustuu kirjanpitoon. Liiketoiminnan myyntitulojen perusteella maksetaan arvonlisäveroa, ja kirjanpidon osoittamasta tuloksesta tuloveroa. Yrityksen on pidettävä yritystoiminnastaan kirjanpitoa, mikä on yrityksen johdon vastuulla. Kirjanpidolla erotetaan yrityksen ja yrittäjän omat rahat, tulot ja menot. (Verohallinto 2018a.)

Toiminimiyrittäjä voi pitää yhdenkertaista kirjanpitoa, mutta se on oikaistava tilinpäätöksessä suoriteperusteiseksi. Tilitapahtumat jaksetaan maksuperusteisesti, eli tapahtumakirjaukset tehdään sitä mukaa, kun rahaa liikkuu yrityksen tilillä. Liikkeen- ja ammatinharjoittajien on pidettävä kahdenkertaista kirjanpitoa, jos kaksi kolmesta seuraavista toteutuu:

Taulukko 1 Kahdenkertaisen kirjanpidon edellytykset

Taseen loppusumma ylittää 100 000 euroa
Liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on yli 200 000
Yrityksen palveluksessa on keskimäärin yli 3 henkilöä

Yrityksen tilikauden ollessa muu kuin kalenterivuosi, toiminnasta on pidettävä kahdenkertaista kirjanpitoa yhtiömuodosta riippumatta. (Verohallinto 2018.)

Toiminimiyrittäjä maksaa yrityksen tuloksesta verot ennakoveroina, jotka perustuvat yrittäjän seuraavan vuoden tulosarvioon. Tulos on yrityksen liikevaihto vähennettynä yrittämisen kustannuksilla. Yksityisotot eivät pienennä tulosta, koska ne eivät ole yritystoiminnan kuluja.

Ennakkoveroja maksetaan pitkin vuotta erissä. Verokauden lopussa katsotaan, onko ennakkoverojen määrä ollut riittävä, vai joudutaanko maksamaan lisäveroa. (Bisnes.fi 2022a.)

Arvonlisäverolaissa säädetään, että yrittäjä saa alle 30 000 euron arvonlisäverottomalla liikevaihdolla arvonlisäverohuojennuksen, eli alarajahuojennuksen. Huojennus on laskettava itse ja ilmoitettava oma-aloitteisen verojen veroilmoituksella. Huojennuksen määrä lasketaan kaavalla:

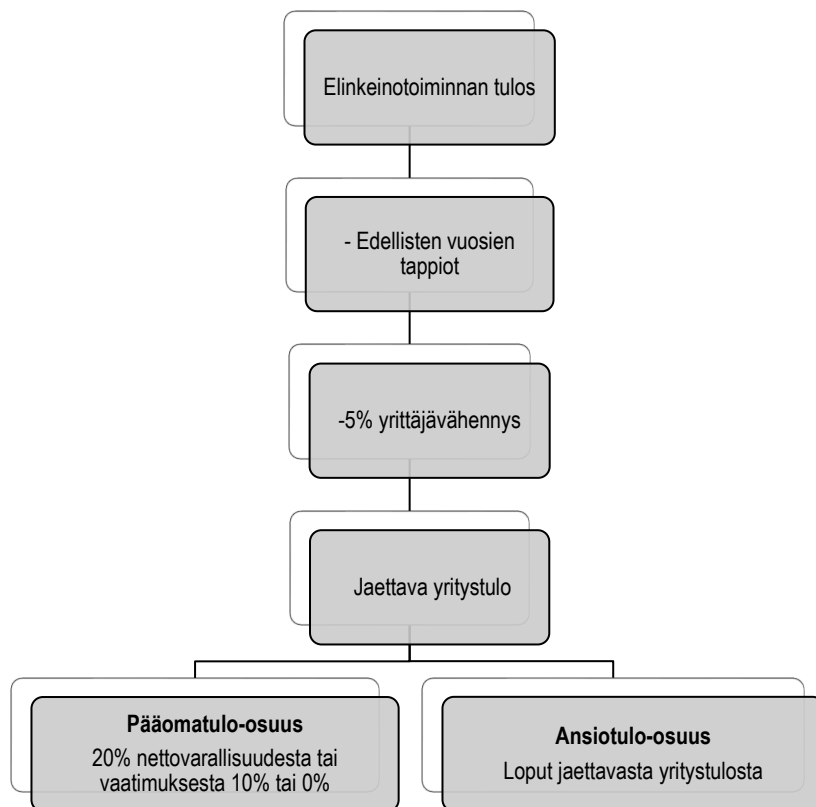
$$\text{Vero} - (\text{liikevaihto} - 15\,000) * \text{vero} / 15\,000$$

Kuvio 1 Arvonlisäverohuojennuksen laskeminen. (AVL 149a §; Verohallinto 2021f.)

Laki elinkeinotulon verottamisesta mahdollistaa sen, että toiminimiyrittäjä voi saada verovähennyksiä menoista, joiden katsotaan suoraan liittyvän yritystoiminnan harjoittamiseen. Näistä on oltava kuitti tai muu tosite. Verovähennyskelpoisia kuluja voivat olla esimerkiksi; toimistotarvikkeet, alle 1200 euron pienhankinnat 3600 euroon asti, puolet edustuskuluista, työssä tarvittavat ohjelmat ja ohjelmistot, oman ammattitaidon parantamiseen liittyvät koulutukset ja tapahtumat, ammattilehtien tilaus, työhuone, markkinointimenot sekä autokulut. (EVL 8§.)

2.2 Jaettava yritystulo

Verohallinto laskee yksityisen elinkeinoharjoittajan elinkeinotoiminnan tuloksen vähentämällä ensin elinkeinotoiminnan tuotoista elinkeinotoiminnan kulut. Mikäli tulos on positiivinen, ja edellisiltä vuosilta on jäänyt vahvistettuja tappioita, ne vähennetään tuloksesta. Verohallinto tekee tämän jälkeen tuloksesta vielä viiden prosentin yrittäjävähennyksen. Jäljelle jäävä summa on jaettavaa yritystuloa. (Verohallinto 2021a.)

Kuvio 2 Jaettava yritystulo ja yritystulon jakaantuminen pääomatulo-osuuteen ja ansiotulo-osuuteen.

2.3 Nettovarallisuus ja varojen arvostus

Elinkeinotoiminnan yritystulo jaetaan pääoma- ja ansiotuloon, ja niiden osuudet määritetään elinkeinotoiminnan nettovarallisuuden perusteella. Nettovarallisuus lasketaan vähentämällä elinkeinotoiminnan tulolähteeseen kuuluvista varoista elinkeinotoimintaan kuuluvat velat. Nettovarallisuutta ei ole lainkaan siinä tapauksessa, mikäli velat ovat yhtä suuret tai suuremmat kuin varat. (Verohallinto 2022a.)

Elinkeinotoiminnan nettovaroja ovat varat, jotka ovat elinkeinotoiminnan käytössä, kuten mm. kiinteistöt, rakennukset, koneet, kalustot ja tavarat. Lisäksi varoihin lasketaan mukaan myyntisaamiset sekä käteisvarat. Varat arvostetaan lain varojen arvostamisesta verotuksessa mukaan ja pääsääntö on, että arvostamisessa käytetään niiden poistamatta olevaa hankintamenoa. Tästä poiketen käyttöomaisuuteen kuuluva kiinteistö arvostetaan kumminkin hankintamenon sijaan verovuotta edeltävän vuoden vertailuarvoon, mikäli se on hankintamenoa suurempi. Käyttöomaisuuteen kuuluvien yksityisen osakeyhtiön arvopapereiden kohdalla menetellään samalla lailla. Pankkitilin pääomaa ei lasketa mukaan nettovarallisuuteen, koska

korosta maksetaan veroa korkotulon lähdeverosta annetun lain mukaan ja pankki perii tämän veron. Osakkeet lasketaan nettovarallisuuteen koko arvollaan, vaikka osingoista 75 prosenttia tai 85 prosenttia on yritystoiminnan veronalaista tuloa. Mikäli esimerkiksi auto tai asunto on sekä yksityisessä, että yritystoiminnan käytössä, ratkaisee käytön osuus sen, kuuluuko omaisuus yrityksen varoihin. Mikäli elinkeinotoiminnan osuus on yli 50 prosenttia kaikesta käytöstä, lasketaan omaisuus elinkeinotoiminnan varoihin. (ArVL 3§; Verohallinto 2021a.)

Elinkeinotoiminnan velkoja ovat elinkeinotoimintaan kuuluvat velat, eikä niihin kuulu yrittäjän yksityistalouden velkoja. Osa liikkeenharjoittajan korkokuluista voivat olla vähennyskelvottomia tuloksesta negatiivisen oman pääoman vuoksi. Negatiivista jäännöstä vastaava määrä veloista katsotaan yksityistalouden rahoituskuluiksi, eivätkä ne siis ole nettovarallisuuskannassa vähennettäviä velkoja. (Verohallinto 2021a.) Velkoja ovat taseen vieraaksi pääomaksi merkityt erät ja ne arvostetaan nimellisarvoon (Tomperi 2019, 32). Ulkomaanvaluutan arvoiset velat arvostetaan verovuoden viimeisen päivän kurssiin (ArVL 8§).

2.4 Pääoma- ja ansiotulo-osuuden laskeminen

Tuloverolaissa säädetään, että pääomatulo-osuuden laskennassa käytetään verovuotta edeltäneen verovuoden päättyessä ollutta nettovarallisuutta (TVL 38§). Pääomatulo-osuuden laskentaperustetta laskettaessa nettovarallisuuteen luetaan lisäksi määrä, joka on 30 prosenttia verovuoden päättymistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana maksettujen elinkeinotoiminnan ennakonpidätyksen alaisten palkkojen määrästä (TVL 41§). Yritystulo jaetaan erottamalla ensin pääomatulon osuus, joka on 20 prosenttia nettovarallisuudesta ja loput tulosta on ansiotuloa. Elinkeinonharjoittaja voi myös esittää vaatimuksen, että pääomatulo-osuuden määrä on 10 prosenttia nettovarallisuudesta tai että koko yritystulo verotetaan ansiotulona. (Verohallinto 2022b.) Mikäli tilikauden pituus on yli tai alle 12 kuukautta, vaikuttaa se pääomatulo-osuuden määrään. Pääomatulon verokanta on 30 prosenttia 30 000 euroon saakka ja siitä ylimenevältä osalta 34 prosenttia (Verohallinto 2021a).

Ansiotuloksi katsotaan muu tulo kuin pääomatulo. Veronalaista ansiotuloa on työsuhteen vastikkeeksi saatu palkka ja siihen rinnastettava tulo, eläke sekä tällaisen tulon sijaan saatu etuus tai korvaus. (TVL 61§.) Yritystulon ansiotulo-osuus lisätään yrittäjän muihin ansiotuloihin,

esimerkiksi palkkatuloihin. Ansiotulojen verotus on progressiivinen, eli veroprosentti on sitä suurempi, mitä enemmän tuloja on. (Verohallinto 2021a.)

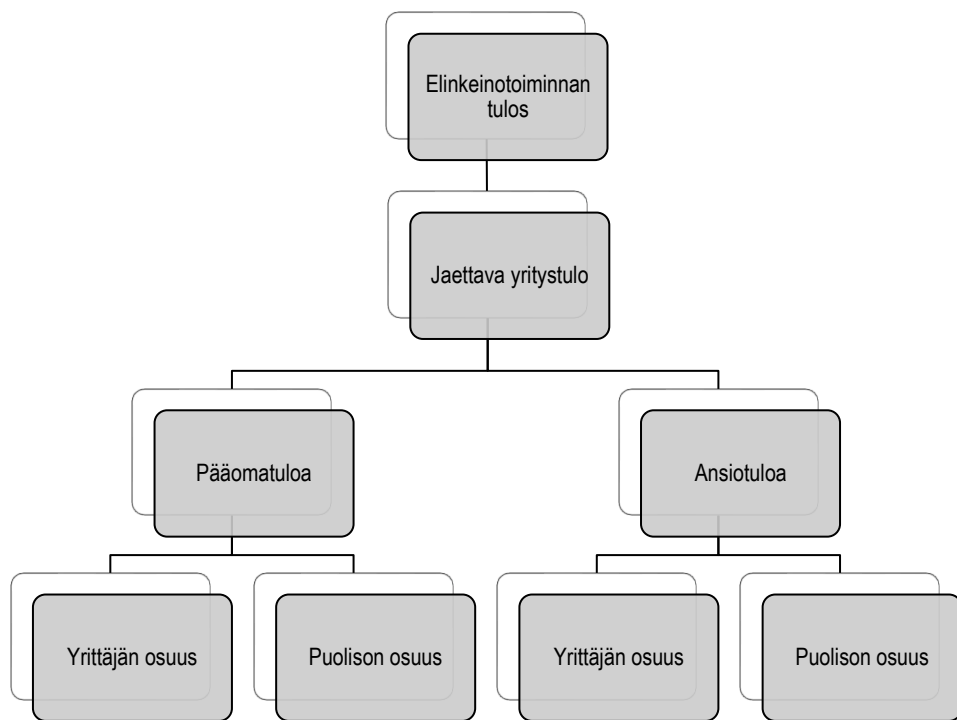

Kuvio 3 Pääomatulon laskentaperuste

2.5 Puoliso mukana toiminimen toiminnassa

Tuloverolain mukaan aviopuolisoilla tarkoitetaan sellaisia henkilöitä, jotka ennen verovuoden päättymistä ovat solmineet avioliiton. Aviopuolisoihin, jotka ovat asuneet erillään koko verovuoden lopettaakseen yhteiselämän, muuttaneet erilleen pysyvästi, tai eivät ole yleisesti verovelvollisia, ei sovelleta puolisoita koskevan lain säännöksiä. Puolisoilla tarkoitetaan myös avioliitonomaisissa olosuhteissa verovuonna yhteisessä taloudessa avioliittoa solmimatta jatkuvasti eläneisiin henkilöihin, jotka ovat aikaisemmin olleet keskenään avioliitossa tai joilla on tai on ollut yhteinen lapsi. (TVL 7§.)

Yksityisliikkeessä eli toiminimessä on periaatteessa yksi omistaja. Toiminimiyrittäjä ei voi maksaa puolisolleen palkkaa. Mikäli aviopuolisot harjoittavat yhdessä elinkeinotoimintaa, heitä verotetaan valtion- ja kunnallisverotuksessa saamiensa tulojen perusteella eri verovelvollisina. Jaettavan yritystulon ansiotulo-osuus jaetaan puolisoiden kesken heidän työpanostensa mukaisessa suhteessa. Työpanokset katsotaan yhtä suuriksi, ellei muuta selvitystä esitetä. Puolisoiden jaettavan yritystulon pääomatulo-osuus jaetaan puolisoiden kesken niiden osuuksien mukaan, jotka heillä on toimintaan kuuluvaan nettovarallisuuteen. (TVL 14§.)

Kuvio 4 Jaettavan yritystulon jakaantuminen puolisoiden kesken

3 OSAKEYHTIÖ YRITYSMUOTONA

Osakeyhtiön toimintaa säätelee osakeyhtiölaki. Sen mukaan Suomessa on kaksi osakeyhtiömuotoa: yksityinen osakeyhtiö ja julkinen osakeyhtiö. Tärkein ero yksityisessä ja julkisessa osakeyhtiössä on, että yksityisen osakeyhtiön osakkeita ei voi ottaa julkisen kaupankäynnin kohteeksi, toisin kuin julkisen osakeyhtiön osakkeita. (OYL 1:1§.) Tässä opinnäytetyössä käsitellään vain yksityisiä osakeyhtiöitä.

3.1 Pääperiaatteet

Seppo Villa kirjoittaa, että osakeyhtiö voidaan ajatella organisoitavan apuvälineen muotoon, jonka avulla yrityksen omistajat voivat harjoittaa yhteistä liiketoimintaa ja kerätä pääomaa yrityksen toiminnan tarkoituksen toteuttamiseksi. Osakeyhtiön kaikkia ominaisuuksia ei voi perustaa sopimuksella, vaan osakeyhtiömuoto ja sen keskeiset tunnusmerkit perustuvat lakiin. Näinä tunnusmerkkeinä voidaan pitää muun muassa oikeushenkilöllisyyttä, pääoman pysyvyyttä, osakkeenomistajan rajoitettua vastuuta sekä osakkeen vapaata vaihdantaa. Keskeisten tunnusmerkkien ja periaatteiden on tarkoitus yhdessä muiden osakeyhtiölain mukaisten periaatteiden kanssa luoda toimiva järjestelmä, joka mahdollistaa yrityksen toiminnan järjestämisen kustannustehokkaalla tavalla. (Villa 2018, 220.)

Osakkeenomistajat eivät vastaa henkilökohtaisesti osakeyhtiön velvoitteista (OYL 1:2§). Velkoja ei voi vaatia osakkeenomistajaa vastaamaan yhtiön velvoitteista. Periaatteesta voidaan poiketa vain osakkaan omalla suostumuksella yhtiökokouksen päätöksellä tai yhtiöjärjestykseen otetulla määräyksellä yhtiön perustamisvaiheessa. Vastuun erillisyyden avulla osakeyhtiötä voidaan hallita tehokkaasti. (Villa 2018, 222–223.) Monet osakeyhtiön säännöksistä määrittävät pääoman tulemistä yhtiöön, sen pysymistä yhtiössä ja sen jakamista yhtiöstä. Näiden säännösten tarkoituksena on korvata osakkeenomistajan rajoitettua vastuuta ja antaa suojaa velkojille. (Villa 2018, 224,225.) Yksityisessä osakeyhtiössä ei ole vähimmäisvaatimusta osakepääomalle.

Osake on tietynlainen osuus osakeyhtiöstä, joka tuottaa osakkeeseen kohdistuvat oikeudet ja velvollisuudet yhtiössä (Villa 2018, 247). Jollei yhtiöjärjestyksessä määrätä toisin, osake voidaan rajoituksitta luovuttaa ja hankkia (OYL 2:4§). Osakkeen vapaa luovutettavuus on yksi

osakeyhtiösääntelyn vahvoista periaatteista. Se mahdollistaa osakkeeseen liittyvän riskin vaihdannan ja pääomamarkkinat. Yksityisessä osakeyhtiössä on kuitenkin tavallista, että osakkeen vaihdantaa on rajoitettu yhtiöjärjestyksessä esimerkiksi lunastuslausekkein. (Villa 2018, 226.)

3.2 Perustaminen

Osakeyhtiön perustamiseen kuuluu neljä vaihetta; perustamissopimus, osakkeiden merkitseminen, osakkeiden maksaminen ja yhtiön rekisteröiminen. Osakeyhtiön perustamiseksi laaditaan kirjallinen perustamissopimus, jonka jokainen osakkeenomistaja allekirjoittaa. Allekirjoituksellaan he merkitsevät perustamissopimuksesta ilmenevän määrän osakkeita. Perustamissopimuksen täytyy olla päivätty ja siitä täytyy käydä ilmi kaikki osakkeenomistajat ja heidän merkitsemänsä osakkeet, osakkeen merkintähinta, osakkeen maksuaika sekä yhtiön hallituksen jäsenet. Tarvittaessa siinä mainitaan myös yhtiön toimitusjohtaja. Sopimukseen täytyy olla kirjattuna myös yhtiöjärjestys. Yhtiöjärjestyksessä tulee mainita yhtiön toiminimi, kotikunta ja toimiala. Tilikaudesta tulee määrätä joko perustamissopimuksessa tai yhtiöjärjestyksessä. (OYL 2:1–3§).

Osakeyhtiön oma pääoma jakautuu sidottuun omaan pääomaan eli osakepääomaan sekä vapaaseen omaan pääomaan. Vapaata pääomaa ovat eräiden rahastojen lisäksi kuluva ja edellisten tilikausien voitto. Pääomaa voidaan merkitä myös sijoitetun vapaan pääoman rahastoon. Sinne voidaan merkitä se osa osakkeiden merkintähinnasta, jota perustamissopimuksen tai osakeantipäätöksen mukaan ei merkitä osakepääomaan ja jota ei kirjanpitolain mukaan merkitä vieraaseen pääomaan. Rahastoon voidaan merkitä myös sellainen muu oman pääoman sijoitus, jota ei merkitä muuhun rahastoon. Tällainen vastikkeeton sijoitus perustuu sopimukseen yhtiön ja sijoittajan välillä, eikä sijoittaja saa verojensa vastineeksi osakkeita tai muutakaan vastiketta. Sijoitus voidaan tehdä rahana tai muuna omaisuutena. (OYL 8:1–2§; Verohallinto 2022f.)

Osakkeen merkintähinta voidaan maksaa rahassa, jolloin se suoritetaan yhtiön Suomessa olevalle talletuspankin tai talletusten vastaanottamiseen oikeutetun ulkomaisen sivukonttorin tilille tai vastaavalle ulkomailla olevalle tilille. Merkintähinta voidaan suorittaa myös kokonaan tai osittain muulla omaisuudella, jolloin kyseessä on apporti. Tuolloin omaisuudella tulee olla luovutushetkellä vähintään maksua vastaava taloudellinen arvo yhtiölle. Näin ollen sitoumus työn tai palvelun suorittamisesta ei voi olla apporttiomaisuutta. Merkintähinnan maksamisesta apportilla tulee määrätä perustamissopimuksessa. Perustamissopimukseen täytyy myös liittää selvitys, jossa

yksilöidään apportiomaisuus ja sillä suoritettava maksu sekä selvitetään omaisuuden arvostamiseen vaikuttavat seikat ja omaisuuden arvostamisessa noudatettavat menetelmät. (OYL 2:5–6§.)

Yhtiö on rekisteröitävä kolmen kuukauden sisällä perustamissopimuksen allekirjoittamisesta tai yhtiön perustaminen raukeaa. Rekisteröitävät osakkeet tulee olla täysin maksettu tuohon mennessä. Rekisteröiminen vaatii yhtiön hallituksen jäsenten ja toimitusjohtajan vakuutuksen osakeyhtiölain noudattamisesta sekä yhtiön tilintarkastajien todistuksen siitä, että osakkeiden maksamisessa on noudatettu osakeyhtiölain säädöksiä. (OYL 2:8§.) Ennen rekisteröimistä yhtiö ei pysty hankkimaan oikeuksia eikä tekemään sitoumuksia (OYL 2:10§).

3.3 Hallinto

Pakollisia elimiä osakeyhtiössä ovat yhtiökokous, hallitus ja joissakin tapauksissa tilintarkastaja. Muita osakeyhtiön elimiä ovat toimitusjohtaja ja hallitoneuvosto. Tässä opinnäytetyössä käsitellään vain pakollisten elinten tehtävät ja vastuut pääpiirteittäin.

Johdon jäsenten ja tilintarkastajien toimikausi ja tehtävät alkavat, kun perustamissopimus allekirjoitetaan (OYL 2:1§). Osakeyhtiössä ylintä päätäntävaltaa käyttää yhtiökokous, joka koostuu niistä osakkeenomistajista, jotka ovat läsnä kokouksessa tai joilla on edustaja kokouksessa. Osakkeenomistajat voivat myös yhtiökokousta pitämättä yksimielisinä päättää yhtiökokoukselle kuuluvasta asiasta. Yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä yhtiökokouksen päättävän hallitukselle kuuluvasta asiasta. (OYL 5:1–2§.) Osakeyhtiölaissa määrätään, että varsinainen yhtiökokous on pidettävä kuuden kuukauden sisällä tilikauden päättymisestä. Ylimääräisen yhtiökokouksen voi pitää aina tarvittaessa. Varsinaisessa yhtiökokouksessa on päätettävä tilinpäätöksen vahvistamisesta, taseen osoittaman voiton käyttämisestä, vastuuvapaudesta hallituksen jäsenille, hallituksen jäsenten palkitsemisesta ja valinnasta, tilintarkastajan valinnasta sekä muista yhtiöjärjestyksessä määräytyistä asioista. (OYL 5:3§.) Kokouksesta tulee laatia pöytäkirja, joka säilytetään luotettavalla tavalla (OYL 5:23§).

Osakeyhtiön toinen pakollinen elin, hallitus, käyttää laajaa yleistöimivaltaa, eli se huolehtii yhtiön hallinnosta ja sen toiminnan asianmukaisesta järjestämisestä. Myös kirjanpidon ja varainhoidon valvonta on hallituksen vastuulla. Hallituksen valitsee yhtiökokous tai yhtiöjärjestyksen niin

määrätessä, hallintoneuvosto. Hallituksen jäsenen täytyy olla täysi-ikäinen ja oikeustoimikelpoinen, ja hallituksessa ei voi toimia oikeushenkilö. (OYL 6:1–2, 10§.)

Osakeyhtiöllä on oltava tilintarkastaja, mikäli enemmän kuin yksi seuraavista edellytyksistä täyttyy:

- 1) taseen loppusumma ylittää 100 000 euroa;
- 2) liikevaihto tai sitä vastaava tuotto ylittää 200 000 euroa; tai
- 3) palveluksessa on keskimäärin yli kolme henkilöä.

Pienissä osakeyhtiöissä tilintarkastaja ei siis ole pakollinen. (Tilintarkastuslaki 2:2§.) Tilintarkastajan valitsee yhtiökokous (OYL 7:2§.)

Osakeyhtiö eroaa siis hallinnollisesti hyvin paljon toiminimestä. Toiminimen byrokratia on minimaalista ja käsittää käytännössä vain yrittäjän, kun taas osakeyhtiön hallinto on moninainen ja sitä säätelee tiukasti osakeyhtiölaki.

3.4 Osakeyhtiön verotus

Osakeyhtiön tuloverotuksessa lähtökohta on se, että osakeyhtiö on erillinen verovelvollinen osakkaisiinsa nähden. Yksityisessä osakeyhtiössä poikkeuksen tekee peitelty osinko, joka luetaan aina osakkaan veronalaiseksi tuloksi, sekä työpanososinko. (EVL 33b.3§; Osa 2020, 209.)

Osakeyhtiö maksaa verotettavasta tulostaan yhteisöille määrätyn 20 prosentin veron (TVL 124§). Verotettavalla tulolla tarkoitetaan verovuoden tulosta, josta on vähennetty aikaisemmilta verovuosilta vahvistetut tappiot. Osakeyhtiöön täytyy maksaa tuloveroa verovuoden aikana ennakkoveroina. (Verohallinto 2021c.) Mikäli osakeyhtiön verovuoden verotettava tulo on vähintään 50 000 euroa, se maksaa myös yleisradioveroa 140 euroa lisättynä 0,35 prosentilla verotettavan tulon 50 000 euroa ylittävältä osalta. Vero voi olla kuitenkin enintään 3000 euroa. (Verohallinto 2021b.) Vero on vähennyskelpoinen elinkeinotoiminnan tulosta (EVL 8:1§).

4 VAROJEN JAKO JA NOSTO OSAKEYHTIÖSSÄ

Yhtiön varoja voidaan osakeyhtiössä jakaa vain osakeyhtiölain sallimilla tavoilla; osinkona, osakepääomaa alentamalla, osakkeita hankkimalla ja lunastamalla sekä yhtiön purkamisella ja rekisteristä poistamalla. Varojen jakaminen perustuu tuoreimpaan vahvistettuun tilinpäätökseen ja varoja ei saa jakaa, jos tiedetään yhtiön olevan maksukyvytön tai varojenjaon aiheuttavan maksukyvyttömyyden. Varojen jakamisesta päättää yhtiökokous hallituksen esityksen perusteella. (OYL 13:1–3, 5–6§.) Varojen jakamiseen käytettävien varojen hahmottaminen, eli maksukykyisyydesti, aloitetaan jaottelusta sidottuun ja vapaaseen omaan pääomaan, koska varojen esittämispaikka taseessa määrää, ovatko varat jaettavissa ja jos ovat, millä lailla jakaminen on mahdollista. (Immonen ym. 2014, 180.) Maksukykyisyydesti suojaa ensisijaisesti velkojia. Maksunsaantijärjestyksen mukaisesti velkojien saatavat ovat edellä osakkeenomistajien saatavia. Mikäli osakkeenomistajat voisivat jakaa yhtiön varoja vapaasti itselleen, he voisivat aiheuttaa yhtiön maksukyvyttömyyden ja konkurssin. (Fondia 2016.)

Varoja voidaan jakaa myös vapaan oman pääoman rahastosta. Verotuksellisesti varojenjako vapaan oman pääoman rahastosta on pääsäännön mukaan osinkoa. Se kuitenkin käsitellään luovutuksena, jos pääomansijoituksen tekemisestä on varoja jaettaessa kulunut enintään kymmenen vuotta ja sijoituksen tekijä esittää luotettavan selvityksen jaettavien varojen alkuperästä. (OYL 13:1§; Verohallinto 2022c.) Tässä tutkimuksessa keskitytään varojenjako tapojen osalta osingonjakoon.

4.1 Nettovarallisuus

Kun yhtiön veronalaisista varoista vähennetään velat, saadaan selville osakeyhtiön nettovarallisuus. Nettovarallisuuden laskennassa täytyy ottaa huomioon kaikki osakeyhtiön varat ja velat riippumatta siitä, kuuluvatko ne elinkeinotulolähteeseen. Yhtiön varoja ovat yhtiön käyttö- vaihto- sijoitus- ja rahoitusomaisuus sekä muu varallisuusarvoa omaava omaisuus ja pitkävaikutteiset menot. Velkoina pidetään taseen vastattavaa-puolen vieraaseen pääomaan kuuluvia eriä. (ArvL 2§; Tomperi 2019, 47.) Varat arvostetaan varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain pykälän 3 mukaan, samoin kuin toiminimen kohdalla.

Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan jakamalla verovuotta edeltävän vuoden nettovarallisuuden määrä yhtiön osakkeiden lukumäärällä. Yhtiön lunastamia tai muutoin hankkimia osakkeita ei lasketa mukaan. (ArVL 9§.)

Tuloverolain mukaan YEL-osakkaan omana tai perheensä asuntona verovuonna käyttämän yhtiön varoihin kuuluvan asunnon arvo vähennetään hänen omistamiensa osakkeiden matemaattisesta arvosta, kun määritellään yhtiöstä saadun osingon pääomatulo-osuutta. Tuo määrä on se, mitä on käytetty asunnon arvona yhtiön nettovarallisuutta ja osakkeen matemaattista arvoa laskettaessa. Myös osakkaan ottama, yhtiön varoihin kuuluva rahalaina vähennetään hänen omistamiensa osakkeiden matemaattisesta arvosta. (Blomqvist & Malmivaara 2016, 73; TVL 33b.) Yrittäjän eläkelaki säättää, että YEL-osakas voi olla se osakas, joka on johtavassa asemassa ja omistaa itse yli 30 prosenttia tai yhdessä perheenjäsentensä kanssa yli 50 prosenttia osakkeista (YEL 3§).

Osakeyhtiö pystyy kasvattamaan nettovarallisuutta muun muassa vapaan sijoitetun pääoman rahastolla. Sijoitus SVOP-rahastoon voi olla vastikkeeton tai vastikkeellinen. Vastikkeeton sijoitus SVOP-rahastoon on Sijoitusyhtiö.net-sivuston mukaan yhden henkilön osakeyhtiössä hyvä vaihtoehto osakaslainalle, koska se nostaa yhtiön nettovarallisuutta ja näin mahdollistaa korkeammat huojennetut osingot. (Sijoitusyhtiö.net 2017.)

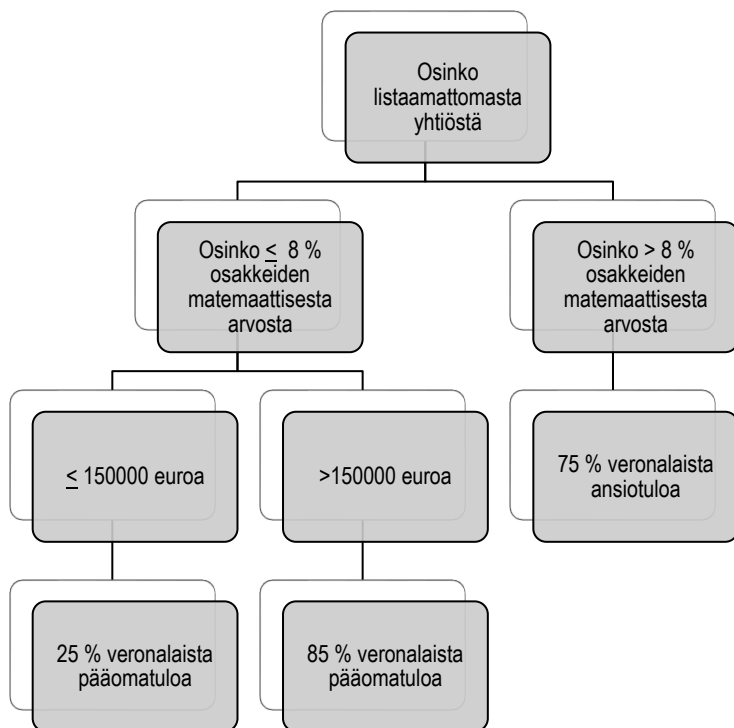
4.2 Osinko ja sen verotus

Kuten luvussa 3.1 jo kerrottiin, osinko tarkoittaa osakeyhtiön voitonjakona tapahtuvaa varojen jakamista osakkeenomistajille ja kaikki osakkeet tuottavat lähtökohtaisesti yhtäläisen oikeuden osinkoon. Yhtiöjärjestyksessä tästä voidaan kuitenkin poiketa ja määrätä, että yhtiössä voi olla oikeuksiltaan ja velvollisuuksiltaan toisistaan poikkeavia osakkeita. Erot ja niiden perusteet tulee ilmetä yhtiöjärjestyksestä. Osakkeenomistajalle syntyy saamisoikeus osinkoon sen perusteella, mitä yhtiökokous päättää. Osingon katsotaan olevan nostettavissa samana päivänä, kun päätös varojen jakamisesta tehdään, ellei yhtiökokous päättä maksaa osingon useammassa erässä. Osinko voidaan maksaa rahana tai in natura, eli muuna omaisuutena. (OYL 3:1§; Verohallinto 2022c.)

Osingon jakamisen edellytyksenä on, että yhtiöllä on jakokelpoisia varoja. Jakaminen perustuu viimeksi vahvistettuun tilinpäätökseen, mikä tarkoittaa sitä, että varoja voidaan jakaa muultakin, kuin viimeksi päättyneeltä tilikaudelta. Jakamisesta ja määrästä päättää yhtiökokous hallituksen esityksen perusteella. (OYL 13:6§.)

Yksityisestä osakeyhtiöstä saatu osinko jaetaan yhtiön nettovarallisuudelle lasketun vuotuisen tuoton perusteella ansiotulo- ja pääomatulo-osuuteen. Osingosta 25 prosenttia on veronalaista pääomatuloa ja 75 prosenttia verovapaata tuloa siihen määrään saakka, joka vastaa osakkeen matemaattiselle arvolle laskettua kahdeksan prosentin vuotuista tuottoa 150 000 euroon saakka. Tuon summan ylittävältä osalta osingosta 85 prosenttia on veronalaista pääomatuloa ja 15 prosenttia verovapaata tuloa. Kahdeksan prosentin vuotuisen tuoton ylittävältä määrältä osinko on 75 prosenttia veronalaista ansiotuloa ja loput 25 prosenttia verovapaata tuloa. (TVL 33 b §.)

Yksityinen osakeyhtiö suorittaa 150 000 euroon saakka maksetusta osingosta 7,5 prosentin ennakonpidätyksen. Tuon ylittävältä summalta ennakonpidätyksen määrä on 28 prosenttia. (Ennakkoperintäasetus 15§.) Osinkoa jakavaan yhtiöön ei kohdisteta osingonjaon perusteella muita veroseuraamuksia. Jaettu osinko on voitonjakona vähennyskelvoton erä yhtiön verotuksessa. (Blomqvist & Malmivaara 2016, 60.)

Kuvio 5 Osingon verotus

Laissa verotusmenettelystä säädetään peitellyn osingon määreistä. Peitellyllä osingolla tarkoitetaan rahanarvoista etuutta, jonka yhtiö antaa osakkaalleen tai tämän omaiselle tavallisesta huomattavasti poikkeavalla hinnalla tai täysin vastikkeetta. Peiteltyä osinkoa voi olla myös omia osakkeita hankkimalla tai, tai osakepääomaa, vararahastoa tai ylikurssirahastoa alentamalla osingosta menevän veron välttämiseksi jaetut varat. Lain soveltaminen ei edellytä peitellyn osingon saajalta tai jakajalta tahallisuutta tai veron välttämistarkoitusta, mutta peitellyn osingon jakamisen tulee olla ilmeistä ja verotuksen toimittajalla on ensisijainen näyttövelvollisuus osingon peittelemisestä. Peitellyn osingon takia yhtiölle ja osakkaalle määrätään veronkorotus perustuen käyvän hinnan ja käytetyn hinnan erotukseen. Peittelystä osingosta 75 prosenttia on veronalaista ansiotuloa ja 25 prosenttia verovapaata tuloa. (TVL 33d; Verohallinto 2021e; Laki verotusmenettelystä 29§.)

4.3 Palkka ja luontoisedut

Osakkaan yhtiössä tekemän työn vastikkeeksi nostama palkka on ansiotuloa (Yrittäjät 2021a). Luontoisedulla tarkoitetaan verotuksessa työnantajan muuna kuin rahana työstä suorittamaa vastiketta palkansaajalle. Luontoisetu on siis työnantajan järjestämä ja kustantama hyödyke (tavara tai palvelu), jonka työnantaja luovuttaa palkansaajan käyttöön. Työnantajalta saatu luontoisetu on veronalaista ansiotuloa ja se arvioidaan käypään arvoon, jonka Verohallinto vuosittain määrittelee (TVL 64§.) Osakeyhtiön osakkeenomistaja voi saada palkkaa omistamastaan yhtiöstä ja siten myös luontoisetuja. Luontoisetujen saaminen ei edellytä palkan nostamista rahana. Luontoisedut arvostetaan luontoisetupäätöksen mukaisesti, jos etuja on käsitelty palkkatulona kirjanpidossa. Yleisimpiä luontoisetuja ovat asuntoetu, autoetu, ravintoetu ja puhelinetu (Verohallinto 2022e.)

Autoetu syntyy, mikäli palkansaaja tai hänen perheenjäsenensä käyttää yksityisajoihin työnantajan henkilö- tai pakettiautoa. Kyseessä on joko vapaa autoetu tai auton käyttöetu. Mikäli työnantaja maksaa kaikki auton käytöstä aiheutuneet kulut, on kyse vapaasta autoedusta. Auton käyttöetu on puolestaan kysymyksessä silloin, jos palkansaaja maksaa itse ainakin auton käyttövoimakulut. Autot on jaettu kolmeen eri ikäryhmään rekisteriotteeseen merkityn käyttöönottovuoden mukaan. Autoedun arvo koostuu perusarvosta ja käyttökustannuksista. Mikäli palkansaaja haluaa, voidaan auton käyttökustannukset ottaa huomioon todellisten yksityisajojen kilometrimäärän perusteella,

tällöin on esitettävä yksityisajojen määrästä ajopäiväkirja tai muu luotettava selvitys. (Verohallinto 2022e.)

Kuviossa 6 havainnollistetaan esimerkillä, kuinka ravintoetu toimii ja mitkä ovat siitä koituvat kulut yrittäjälle ja yritykselle. Ravintoetu tarkoittaa sitä, että työnantaja tarjoaa palkansaajalle aterian käypää hintaa alempaan hintaan tai täysin vastikkeetta. Ravintoedun voi järjestää joko työpaikka- tai sopimusruokailuna tai kohdennetuilla maksuvälineillä, esimerkiksi lounasaseteillä. (Verohallinto 2022e.)

YEL-vakuutusta maksava yrittäjä ottaa itselleen lounasedun hankkimalla lounasasetelit arvoltaan 10 €. Niitä yrittäjä voi nostaa yhden työpäivää kohden myös lomapäiviltä.

Lounasedusta yrittäjälle aiheutuvat kulut

Lounasedun arvosta 75 % on verotettavaa tuloa eli 7,50 €, josta yrittäjä maksaa henkilökohtaisen veroprosentin mukaan esim. 30 prosenttia eli yrittäjä maksaa 10 € lounasedusta 2,25 €.

Lounasedusta yritykselle aiheutuvat kulut

- Lounasasetelit 10 € + toimituskulut n. 0,2 € = 10,20 €.
- Yrittäjän lounasedun arvosta 7,50 € maksetaan sosiaaliturvamaksuja n. 0,30 €.

Kustannus yritykselle n. 10,50 €, joka pienentää yrityksen verotettavaa tuloa n. 20 prosenttia eli 10 € lounasasetelin lopullinen kustannus yritykselle on n. 8 €.

Kuvio 6 Esimerkki ravintoedusta (Verohallinto 2022e)

4.4 Puoliso osakeyhtiön osakkaana

Osakeyhtiöstä ei voi nostaa yksityisnostoja, vaan kaikki maksetut palkat vähentävät yrityksen verotettavaa tuloa. Yrityksen verotettava tulos verotetaan yritykseltä ja yrittäjälle, yrittäjän puolisolle maksettava palkka verotetaan hänen henkilökohtaisena palkkatulonaan. Osakeyhtiössä puolisolle voidaan siis maksaa palkkaa, toisin kuin toiminimessä. (Talousvaaka 2019.) Käytännössä puolison asema osakeyhtiön osakkaana ei poikkea tavallisesta osakkaasta. Tämän opinnäytetyön kannalta keskeisiin asioihin puolison asema vaikuttaa vain eläkevakuuttamisessa.

Toiminimessä yrittäjän aviopuolison työskentely yrityksessä vakuutetaan yrittäjän eläkelain säädösten mukaan. Osakeyhtiössä yrittäjän aviopuoliso, joka ei ole yrityksen osakas, vakuutetaan työntekijäin eläkelain mukaan. Mikäli yrittäjän aviopuolisolla on itsellään yksikin osake, johtava asema tai perheessä on yli 50 prosentin omistus tai määräysvalta osakeyhtiössä, kuuluu aviopuoliso yrittäjän eläkelain piiriin. Aviopuoliso on YEL-vakuutuksen piirissä myös, jos hänellä on johtava asema ja yli 30 prosentin henkilökohtainen omistus tai määräysvalta osakeyhtiössä. (YEL 3§, Yrittäjät 2021b.)

5 YRITYSMUODON MUUTOSPROSESSI

Honkamäen, Kujanpään ja Pennasen Yritysjärjestelyjen käsikirjan mukaan yksityisen elinkeinotoiminnan harjoittajan liiketoiminnan kasvaessa on toimintamuodon muutos kenties ajankohtainen, mikäli haluaa ottaa mukaan kumppanin, rajoittaa riskiä, tai kun tarvitsee lisää pääomaa. Yhtiöoikeudellisesti tämä ei ole toimintamuodon muutos, vaan uuden osakeyhtiön perustaminen. Kun toiminimi muutetaan osakeyhtiöksi, siirretään liiketoiminta apporttina perustettavalle osakeyhtiölle. Tuloverolaki ei apporttina siirtoa kuitenkaan edellytä. Yhtiö voi siis olla perustettu aiemmin, mutta toimintaa sillä ei ole saanut olla ennen liiketoiminnan luovutusta. Osakeyhtiötä perustettaessa aiemmin yksityisenä elinkeinonharjoittajana toiminut yrittäjä merkitsee kaikki osakeyhtiön osakkeet. Muutos osakeyhtiöksi voidaan tehdä, ilman että elinkeinotoiminnan harjoittajan tuloverotuksessa katsottaisiin varat tai liiketoiminta luovutetuksi. (Honkamäki ym. 2018, 368.)

5.1 Identtisyys ja jatkuvuuden periaate

Liikkeenharjoittajan ei katsota verotuksessa lopettavan toimintaansa, jos toimintamuodon muutoksessa aikaisemmin harjoitettuun toimintaan liittyvät varat ja velat siirtyvät samoista arvoista osakkeita merkittäessä (TVL 24§.) Jotta identtisyys säilyy, on edellytyksenä, että toiminta jatkuu pääpiirteissään samanlaisena. Yritystoiminnan laajuus ja luonne eivät saa olennaisesti muuttua. Tällöin säästytään ylimääräisiltä veroseuraamuksilta. Yrityksen toiminta ei muutu, vaan toiminnan yritysmuoto muuttuu. (Verohallinto 2020b.) Mikäli ammatinharjoittajan elinkeinotoiminnan identtisyys ei toimintamuotoa muutettaessa säily, ammatinharjoittajan katsotaan verotuksessa lopettavan toimintansa. Toimintansa lopettavaa ammatinharjoittajaa ja perustettua osakeyhtiötä verotetaan silloin erikseen, eli kyse on eri verovelvollisista. (Verohallinto 2020a.) Osakeyhtiötä perustettaessa yritystunnus ei säily samana, vaan osakeyhtiölle annetaan perustamisessa uusi yritystunnus (Patentti- ja rekisterihallitus 2021b).

Yksityisliike voidaan muuttaa osakeyhtiöksi niin, että elinkeinonharjoittaja perustaa osakeyhtiön ja merkitsee yhtiön osakkeet antamalla yksityisliikkeen varat ja velat apporttina. Mikäli näin tehdään, ei mukaan voida ottaa muita osakkaita, eikä myöskään elinkeinonharjoittajan puolisoa, vaikka toimintaa harjoitettaisiin yhdessä. (Honkamäki ym. 2018, 368.)

Yksityisliikettä muutettaessa osakeyhtiöksi yksityisliikettä verotetaan erillisenä verovelvollisena toimintamuodon muutokseen saakka. Osakeyhtiötä puolestaan verotetaan sen perustamisesta lukien saaduista tuloista. Osakkeiden hankinta-aika on yhtiön perustamishetki ja hankintamenoksi tulee jatkuvuusperiaatteen mukaan siirtyvien varojen tuloverotuksessa poistamattomien hankintamenojen ja siirtyvien velkojen erotus. Yksityisliikkeen toimintavaruksen luetaan yksityisliikkeen verotuksessa tuloksi toimintamuodon muutosvuonna ja muut varauksen siirtyvät osakeyhtiölle. Osakeyhtiö voi muutosvuonna vähentää poistoina EVL:n mukaiset maksimipoistot vähennettyinä yksityisliikkeen vähentämällä määrällä. (Honkamäki ym. 2018, 368–370; TVL 24 §.)

5.2 Tappiot ja varainsiirtoverotus

Sovellettaessa tuloverolain 24. pykälän toimintamuodon muutoksen säädöstä yksityisliikkeen vahvistetut elinkeinotoiminnan tappiot siirtyvät osakeyhtiölle. Tämä kuitenkin edellyttää, ettei osakkeita vaihdeta yli puolta yhtiön perustamisen jälkeen. Aikaisempien vuosien tappiot käytetään ensin yksityisliikkeen verovuoden verotettavaa tuloa vastaan ja mikäli osakeyhtiön tilikausi päättyy samana verovuonna, voidaan jäljelle jäävät tappiot vähentää ensimmäisen verovuoden tulosta. Varainsiirtoveroa ei tarvitse suorittaa liikkeenharjoittajan siirtäessä aikaisemmin harjoitettuun toimintaan liittyvät varat ja velat osakeyhtiöön. (TVL 24§; Honkamäki ym. 2018, 370.)

Yritysmuodon muuttaminen katkaisee verovuoden. Toiminnan siirtyessä perustettavalle osakeyhtiölle ammatinharjoittajan verovuosi päättyy siihen, kun osakeyhtiö merkitään kaupparekisteriin. Ammatinharjoittajan on tehtävä tilinpäätös päättyneeltä verovuodelta, sekä annettava liikkeen- ja ammatinharjoittajan veroilmoitus. Osakeyhtiö antaa puolestaan toiminnastaan osakeyhtiön tuloveroilmoituksen. (Verohallinto 2020a.)

6 VEROLASKELMAT TOIMINIMI

Tässä osiossa käsitellään toiminimen verotuslaskelmia vuoden 2021 tunnuslukujen pohjalta. Yrittäjä on YEL-vakuutettu ja YEL-tuloa on käytetty laskettaessa päiväraha- ja sairaanhoitomaksujen määrää. Toimeksiantajayrityksen liikevaihto vuonna 2021 on ollut 105 979,50 euroa ja tilikauden voitto 56 035,53 euroa. Tilikausi on 12 kuukautta. Yrityksen liikevaihto on pysynyt tasaisena viime vuodet, eikä toimintaa ole tarkoitus kasvattaa. Nettovarallisuus on laskettu vuoden 2020 arvoilla ja se on negatiivinen -11 723,42 euroa. Yrityksen on realistista kasvattaa varallisuuttaan, minkä vuoksi tarkastelussa on myös keinotekoisesti tehty lisäys nettovarallisuuteen ja niiden mukaan tehdyt verolaskelmat. Laskelmien avulla tuotetaan toimeksiantajayrittäjälle vertailuarvoja, kun mietitään yritysmuodon muutosta.

6.1 Verotettava tulo ja nettovarallisuus

Taulukossa 2 lasketaan yrityksen lopullinen verotettava tulo. Verotuksessa vähennyskeltottomia menoja on 50 prosenttia edustuskuluista, sekä korkokuluja. Tilapäisistä työmatkoista voidaan tehdä vähennys verotuksessa.

Taulukko 2 Verotettava tulo

+/- Tuloslaskelman voitto/tappio	56035,53
+ Tuloverot	+15032,41
+ Kuluiksi kirjatut vähennyskeltottomat menot	+edustuskulut 60,19+korkokulut 33,35
- Tuotoiksi kirjatut verovapaat tulot	
+/- Jaksotuksesta johtuvat erot	
+/- Muut oikaisut	-lisävähennys tilapäiset työmatkat 9196,00
= Verovuoden verotettava tulo	61965,48
- Vahvistetut tappiot	
= Lopullinen verotettava tulo	61965,48

Taulukossa 3 lasketaan yrityksen nettovarallisuus. Laskelmissa on käytetty vuoden 2020 tilinpäätöksen lukuja. Käyttöomaisuus koostuu koneiden ja kaluston jäännösarvoista, kun poistot on tehty sekä rahoitusomaisuudesta. Velat ovat lyhytaikaista vierasta pääomaa.

Taulukko 3 Nettovarallisuus vuoden 2020 arvoilla

Käyttöomaisuus	
+ Koneet ja kalusto	17826,68
+ Rahoitusomaisuus	57,01
Velat	
- Lyhytaikaiset velat	29607,11
= Nettovarallisuus	-11723,42

6.2 Pääoma- ja ansiotulon laskeminen

Taulukossa 4 lasketaan jaettavan yritystulon määrä. Verotettavasta tulosta tehdään 5 prosentin yrittäjävähennys. Jäljelle jäävä summa on jaettavaa yritystuloa.

Taulukko 4 Jaettava yritystulo

Tulo	61965,48
Yrittäjävähennyksen osa (5 %)	3098,27
Jaettava yritystulo	58867,21

Taulukossa 5 tarkastellaan, kuinka yritystulo jakaantuu pääomatulona ja ansiotulona verotettavaksi. Nettovarallisuus on negatiivinen, jonka vuoksi kaikki tulo verotetaan ansiotulona.

Taulukko 5 Yritystulon jakaantuminen pääomatulona ja ansiotulona verotettavaksi

Ansiotuloksi (osuus 100/100)	58867,21
Pääomatuloksi	0,00

Taulukossa 6 esitetään tilanne, jossa nettovarallisuutta on kasvatettu keinotekoisesti tekemällä koneisiin ja kalustoon 10 000 euron lisäys ja maksamalla velkoja 20 000 eurolla pois. Nettovarallisuus on näiden toimenpiteiden jälkeen 18276,58 euroa. Nettovarallisuutta on kasvatettu keinotekoisesti, jotta pystyttäisiin selvittämään, miten yrittäjän tuloverojen määrä muuttuisi, jos osaa jaettavasta yritystulosta verotettaisiin pääomatulona.

Taulukko 6 Kasvatettu nettovarallisuus

Käyttöomaisuus	
+ Koneet ja kalusto	$17826,68 + 10000 = 27826,68$
+ Rahoitusomaisuus	57,01
Velat	
- Lyhytaikaiset velat	$29607,11 - 20000 = 9607,11$
= Nettovarallisuus	18276,58

Taulukossa 7 kuvataan tilannetta, jossa varallisuutta on keinotekoisesti kasvatettu ja osa yritystulosta voidaan verottaa pääomatulona. Taulukossa näkyy tulojen jakaantuminen käytettäessä pääomatulo-osuuksia 20 prosenttia, 10 prosenttia ja 0 prosenttia. Pääomatulona verotettava osuus lasketaan nettovarallisuudesta.

Taulukko 7 Yritystulon jakaantuminen pääomatulona ja ansiotulona verotettaviksi

Verotettava tulo	Pääomatulon osuus	Ansiotulon osuus
58867,21	$18276,58 \cdot 20\% = 3655,32$	$58867,21 - 3655,32 = 55211,89$
58867,21	$18276,58 \cdot 10\% = 1827,66$	$58867,21 - 1827,66 = 57039,55$
58867,21	$18276,58 \cdot 0\% = 0,00$	58867,21

6.3 Puhdas ansiotulo ja työtulo-, ansio-, tulonhankkimis- ja perusvähennys

Puhtaan ansiotulon määrä saadaan vähentämällä ansiotulosta luonnolliset vähennykset, eli ne menot, jotka johtuvat tulon hankkimisesta tai niiden säilyttämisestä. Verovuoden ansiotulo sekä valtionverotuksessa että kunnallisverotuksessa saadaan vähentämällä puhtaasta ansiotulosta valtionverotuksessa ja kunnallisverotuksessa tehtävät vähennykset. Verotettava ansiotulo sekä valtionverotuksessa että kunnallisverotuksessa taas lasketaan vähentämällä verovuoden ansiotulosta aikaisemmilta vuosilta vahvistetut ansiotulolajin tappiot, eli se vähennysten määrä, mikä on ylittänyt ansiotulojen määrän. (TVL 29-30§; 118§.)

Työtulovähennyksen voi saada, jos saa veronalaista palkkatuloa, muuta ansiotuloa, jonka on saanut toiselle suorittamasta työstä tai jaettavan yritystulon ansiotulo-osuutta. Vuonna 2021 työtulovähennyksen määrä oli enintään 1 840 euroa. Silloin kun vähennys on 12,7 prosenttia vähennykseen oikeuttavien tulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta, sekä puhtaan ansiotulon 33 000 euroa ylittävältä osalta, vähennyksen määrää pienennetään 1,89 prosentilla. Vähennystä pienennettäessä otetaan huomioon tuloiksi kaikki ansiotulot, eläkkeet, työttömyyskorvaukset ja sairauspäivärahat. Vähennys tehdään valtion tuloverosta. Jos tuloveron määrä ei riitä vähennykseen, vähennys tehdään kunnallisverosta, kirkollisverosta ja sairausvakuutuksen sairaanhoitomaksusta näiden verojen suhteessa. (Verohallinto 2022d.) Taulukko 8 havainnollistaa työtulovähennyksen laskemista kasvatetulla nettovarallisuudella.

Taulukko 8 Työtulovähennys kasvatetulla nettovarallisuudella

	Pääomatulo-osuus	Pääomatulo-osuus	Pääomatulo-osuus
	0 %	10 %	20 %
Yritystulon ansiotulo-osuus	58867,21	57039,55	55211,89
Puhdas ansiotulo	57 947,21	56119,55	54291,89
Työtulovähennys	7327,74	7090,14	6852,55
33 000 ylittävä osa	24 947,21	23119,55	21291,89
1,96% ylittävästä osasta	488,97	453,14	417,32
1930–1,96% ylittävä osa	1441,03	1476,86	1512,68

Ansiotulosta voidaan tehdä perusvähennys, mikäli puhdas ansiotulo on vähennysten jälkeen enintään 23800 euroa. Perusvähennys vuonna 2021 oli enintään 3630 euroa. Mikäli puhdas ansiotulo ylittää edellä mainitun summan kaikkien kunnallisverotuksessa tehtävien vähennysten jälkeen, pienennetään vähennystä 18 prosentilla ylimenevän tulon määrästä. (TVL 106 §.)

Kunnallisverotuksessa verovelvollinen saa vähentää puhtaasta ansiotulostaan ansiotulovähennyksen. Vähennys on 51 prosenttia veronalaisten palkkatulojen 2 500 euroa ylittävältä osalta 7230 euroon saakka ja sen ylittävältä osalta 28 prosenttia. Vähennyksen enimmäismäärä on kuitenkin 3570 euroa. Kun puhdas ansiotulo ylittää 14 000 euron rajan, vähennyksen määrä pienenee 4,5 prosentilla puhtaan ansiotulon 14 000 ylittävältä osalta. (TVL 105a§.) Taulukko 9 kuvastaa ansiotulovähennyksen laskentakaavaa kasvatetulla nettovarallisuudella. Laskelmissa on käytetty pääomatulo-osuuksia 0%, 10% ja 20%.

Taulukko 9 Ansiotulovähennyksen laskeminen kasvatetulla nettovarallisuudella

	Pääomatulo-osuus	Pääomatulo-osuus	Pääomatulo-osuus
	0 %	10 %	20 %
Yritystulon ansiotulo-osuus	58867,21	57039,55	55211,89
Tulonhankkimiskulut	920,00	920,00	920,00
Puhdas ansiotulo	57947,21	56119,55	54291,89
51% x (7230–2500)	2412,30	2412,30	2412,30
28% 7230 ylittävältä osalta	14458,42	13946,67	13434,93
Yhteensä	16870,72	16358,97	15847,23
4,5% 14 000 ylittävältä osalta	1977,62	1895,38	1813,14
3570–4,5% 14 000 ylittävä osa	1592,38	1674,62	1756,86

Toiminimiyrittäjä on voinut vähentää tulonhankkimiskuluina kaavamaisen työhuonevähennyksen, joka on vuonna 2021 ollut 920 euroa (Verohallinto 2021d). Päiväraha- ja sairaanhoitomaksun maksuperusteena on veronalainen palkkatulo sekä yrittäjän YEL-tulo. Eläkelaitos vahvistaa yrittäjän työpanosta vastaavan työtulon vuosittain. Vuonna 2021 sairaanhoitomaksu on ollut 0,68 prosenttia kunnallisverotuksessa verotettavasta ansiotulosta ja päivärahamaksu 1,36 prosenttia ja päivärahamaksun yrittäjäkorotus 0,19 prosenttia. (Verohallinto 2020c.)

6.4 Verotettava ansiotulo valtion- ja kunnallisverotuksessa

Taulukko 10 kuvastaa verotettavaa tuloa valtionverotuksessa. Valtion tuloveroa maksetaan valtionverotuksessa verotettavan tulon perusteella. Veron määrä määräytyy valtion progressiivisen tuloveroasteikon mukaan, eli tulojen noustessa myös veroprosentti nousee. Kunnallisverotuksessa ja kirkollisverotuksessa ansiotulot verotetaan kunnallis- ja kirkollisveroprosenttien mukaisesti. Kunnallis- ja kirkollisveroprosentit määräytyvät asuinkunnan mukaan.

Taulukko 10 Valtionvero vuonna 2021 (Laki vuoden 2021 tuloveroasteikosta 1§.)

Verotettava ansiotulo	Vero alarajan kohdalla	Vero alarajan ylittävästä tulon osasta
18 600 € – 27 900 €	8,00 €	6,00 %
27 900 € – 45 900 €	566,00 €	17,25 %
45 900 € – 80 500 €	3 671,00 €	21,25 %
80 500 € –	11 023,50 €	31,25 %

Taulukko 11 kuvaa toiminimen kokonaisveroastetta muuttuvilla pääomatulo-osuuksilla. Pääomatulo-osuus 0 prosenttia -sarake kuvaa vuoden 2021 tilannetta, jossa nettovarallisuutta ei ole, ja koko tulo verotetaan ansiotulona. Pääomatulo-osuudet 10 ja 20 prosenttia on laskettu kasvaneen varallisuuden perusteella (katso taulukko 6). Näillä luvuilla yrittäjän olisi kannattavinta juuri kasvattaa nettovarallisuutta ja käyttää 20 prosentin pääomatuloveroprosenttia.

Taulukko 11 Yrittäjän kokonaisveroaste muuttuvilla tulonjako-osuuksilla

Kokonaisveroaste	Pääomatulo- osuus 0%	Pääomatulo- osuus 10%	Pääomatulo- osuus 20%
Jaettava yritystulo	58867,21	57039,55	55211,89
Pääomatulo-osuus	-	1827,66	3655,32
Vähennykset valtion- ja kunnallisverotuksessa			
Tulonhankkimiskulut	920,00	920,00	920,00
Päivärahamaksu	343,33	343,33	343,33
Päivärahamaksun yrittäjäkorotus	47,97	47,97	47,97
Kunnallisverotuksen vähennykset			
Ansiotulovähennys	1592,38	1674,62	1756,86
Valtion- ja kunnallisverotuksen tulot			
Verotettava tulo valtion verotuksessa	57555,91	55728,25	53900,59
Verotettava tulo kunnallisverotuksessa	55963,53	54053,63	52143,73
Vähennykset valtion tuloveroista			
Työtulovähennys	1441,03	1476,86	1512,68
Valtion- ja kunnallisverotuksen verot ja maksut			
Valtionvero vähennysten jälkeen	4706,85	4283,86	3860,87
Kunnallisvero	11472,52	11080,99	10689,46
Kirkollisvero	811,47	783,78	756,08
Sairausvakuutusmaksu	138,00	138,00	138,00
Yle-vero	163,00	163,00	163,00
Ansiotulojen tulovero	17291,84	16449,63	15607,42
Verot pääomatuloista	0	548,30	1096,60
Verot yhteensä	17291,84	16997,92	16704,01

6.5 Puoliso mukana yritystoiminnassa

Taulukossa 12 esitetään laskelma, kuinka puolison mukana olo vaikuttaa verotettavaan tuloon. Laskelma on tehty niin, että liikevaihto pysyy ennallaan. Yrityksen kulut lisääntyvät puolison Yel-maksulla ja verotuksessa vähennyskelpoinen lisävähennys tilapäisistä työmatkoista tuplaantuu

Taulukko 12 Verotettava tulo, kun puoliso mukana toiminimen yritystoiminnassa

+/- Tuloslaskelman voitto/tappio	56035,53
(lisätään puolison Yel-maksu 6083,00 yrityksen kuluihin) - 6083,00	
	= 49952,53
+ Tuloverot	+ 15032,41
+ Kuluiksi kirjatut vähennyskeltottomat menot	+ edustuskulut 60,19 + korkokulut 33,35
- Tuotoiksi kirjatut verovapaat tulot	
+/- Jaksotuksesta johtuvat erot	
+/- Muut oikaisut	- lisävähennys tilapäiset työmatkat 9196,00 x 2
= Verovuoden verotettava tulo	46686,48
- Vahvistetut tappiot	
= Lopullinen verotettava tulo	46686,48

Taulukko 13:ssa lasketaan jaettavan yritystulon määrä yrittäjävähennyksen jälkeen. Verotettavasta tulosta tehdään 5 prosentin yrittäjävähennys ja jäljelle jäävä summa on jaettavaa yritystuloa.

Taulukko 13 Jaettava yritystulo, kun puoliso mukana toiminimen yritystoiminnassa

Tulo	46686,48
Yrittäjävähennys (5 %)	2334,32
Jaettava yritystulo	44352,16

Taulukossa 14 on laskettu tuloveron määrä yrittäjän osuudelle jaetusta yritystulosta. Jaettava yritystulo jaetaan suhteessa työpanokseen, mikä tässä laskelmassa jakaantuu tasan puolisoitten kesken. Molemmille ansiotulona verotettavaa tuloa muodostuu 22176,08, kun jaettava yritystulo 44352,16 jaetaan kahdella. Valtionveroa ei jää maksettavaksi lainkaan. Tässä on tehty kunnallisverosta perusvähennys 568,17 euroa. Tuloveroa syntyy 3600,70 euroa ja tuloveroprosentti 16,24. Puolisoiden yhteenlasketun tuloveron määrä on tässä tapauksessa 7201,40 euroa.

Taulukko 14 Tuloveron määrä

Ansiotulot	22176,08
Pääomatulo-osuus	-
Vähennykset valtion- ja kunnallisverotuksessa	
Tulohankkimiskulut	920,00
Päivärahamaksu	343,33
Päivärahamaksun yrittäjäkorotus	47,97
Kunnallisverotuksen vähennykset	
Ansiotulovähennys	3243,48
Valtion- ja kunnallisverotuksen tulot	
Verotettava tulo valtion verotuksessa	20864,78
Verotettava tulo kunnallisverotuksessa	17621,30
Vähennykset valtion tuloveroista	
Työtulovähennys	1930,00
Valtion- ja kunnallisverotuksen verot ja maksut	
Valtionvero vähennysten jälkeen	0,00
Kunnallisvero	3044,20
Kirkollisvero	255,51
Sairausvakuutusmaksu	138,00
Yle-vero	163,00
Ansiotulojen tulovero	3600,70
Verot pääomatuloista	0,00
Verot yhteensä	3600,70

7 VEROLASKELMAT OSAKEYHTIÖ

Tässä osiossa tutkitaan, minkä verran yrittäjä maksaisi veroja, jos hänelle maksettaisiin palkkaa osakeyhtiöstä sekä sitä, miten jaettua osinkoa verotetaan. Laskelmien pohjana on käytetty toimeksiantajayrityksen vuosien 2020 ja 2021 tilinpäätöksiä. Jotta yritysmuotojen vertailua voitaisiin tehdä luotettavasti, nettovarallisuutta on kasvatettu keinotekoisesti samoilla arvoilla, kuin toiminimen laskelmissa.

7.1 Varojen nosto palkkana

Taulukossa 15 kuvataan osakeyhtiön verotuksen tilannetta, kun yrittäjälle maksetaan palkkaa osakeyhtiöstä koko liikevoiton verran, eli 61965,48 euroa. Palkka on vähennyskelpoinen kulu ja pienentää näin ollen verotettavaa tulosta. Yrittäjä on YEL- vakuutettu ja vakuutusmaksut ovat yrityksen vähennyskelpoinen kulu, kuten toiminimessäkin. Tässä tapauksessa verotettavaa tuloa ei kuitenkaan ole, koska osakeyhtiön tulos on 0.

Työnantajan sairausvakuutusmaksusta annetun lain mukaan yhtiö maksaa työnantajan sairausvakuutusmaksua 16–67-vuotiaista työntekijöistä, jos työntekijä on sairausvakuutuslain mukaan vakuutettu Suomessa. Maksu suoritetaan kaikista maksetuista palkoista, ja se on vuonna 2021 on ollut 1,53 prosenttia. (TaSavaL 4–5 §.) Taulukossa 15 maksu sisältyy liiketoiminnan kuluihin.

Taulukko 15 Osakeyhtiön tulos ja maksettava veron määrä, kun maksetaan palkkaa

Liikevaihto	105988,87
Liiketoiminnan kulut	44023,39
Yrittäjän palkka	61965,48
Osakeyhtiön tulos	0
Yhteisövero 20%	0
Voitto veron jälkeen	0

Taulukossa 16 on laskettu palkan verotus yrittäjän henkilökohtaisessa verotuksessa. Ansiotuloveron määrä on 19 283,43 euroa ja tuloveroprosentti on 31,12.

Taulukko 16 Yrittäjälle maksetun palkan verotus hänen henkilökohtaisessa verotuksessaan

Yrittäjälle maksettu palkka	61965,48
Tulohankkimiskulut	920,00
Päivärahamaksu	343,33
Päivärahamaksun yrittäjäkorotus	47,97
Kunnallisverotuksen vähennykset	
Ansiotulovähennys	1452,95
Valtion- ja kunnallisverotuksen tulot	
Verotettava tulo valtion verotuksessa	60654,18
Verotettava tulo kunnallisverotuksessa	59201,23
Vähennykset valtion tuloveroista	
Työtulovähennys	1380,31
Valtion- ja kunnallisverotuksen verot ja maksut	
Valtionvero vähennysten jälkeen	5704,39
Kunnallisvero	12136,25
Kirkollisvero	858,42
Sairausvakuutusmaksu	421,37
Yle-vero	163,00
Ansiotulojen tulovero	19283,43

7.2 Osakkeen matemaattinen arvo ja nettovarallisuus

Osakkeen matemaattinen arvo lasketaan jakamalla verovuotta edeltävän vuoden nettovarallisuuden määrä yhtiön osakkeiden lukumäärällä. Yhtiön lunastamia tai muutoin hankkimia osakkeita ei lasketa mukaan. (ArVL 9§.) Toimeksiantajan osakeyhtiön laskelmissa osakekanta on 100. Nettovarallisuus on vuonna 2020 negatiivinen, jonka vuoksi laskelmissa käytetään jo toiminimen laskelmista tuttua varallisuuden keinotekoista kasvattamista, jotta matemaattinen arvo saadaan määritettyä. Osakeyhtiön nettovarallisuuteen lasketaan myös pankkitilin saldo, toisin kuin toiminimessä.

Osakeyhtiöllä tulee olla vähintään yksi osake, mutta yleensä on parempi jakaa osakepääoma useampaan osakkeeseen. Vaikka osakeyhtiöllä olisi vain yksi omistaja, osakkeita on tulevaisuudessa helpompi myydä, jos niitä on kahden osakkeen sijasta sata. Osakkeiden määrää pystyy lisäämään osakeannin yhteydessä myöhemmin. (Bisnes.fi.) Jotta yrityksen jatkuvuus säilyy,

yrittäjän tulee merkitä kaikki yrityksen sata osaketta. Kuten aiemmin mainittiinkin, perustamisvaiheessa osakeyhtiöön ei voi ottaa edes puolisoa mukaan osakkaan roolissa.

Taulukossa 17 kuvataan osakeyhtiön nettovarallisuutta todellisilla vuoden 2020 arvoilla. Nettovarallisuus on negatiivinen. Tässä tilanteessa ei pystytä jakamaan osinkoa.

Taulukko 17 Osakeyhtiön nettovarallisuus

Käyttöomaisuus	
+ Koneet ja kalusto	17826,68
+ Rahoitusomaisuus	57,01
+ Rahat ja pankkisaamiset	780,12
Velat	
- Lyhytaikaiset velat	29607,11
= Nettovarallisuus	-10943,30

Taulukossa 18 on laskettu osakeyhtiön nettovarallisuus. Laskelmassa on käytetty samoja lukuja, kuin toiminimen keinotekoisesti kasvatetussa nettovarallisuuslaskelmassa, eli koneiden ja kaluston arvoa on keinotekoisesti kasvatettu 10 000 eurolla, sekä velkoja pienennetty 20 000 eurolla. Näin saadaan nettovarallisuudeksi 19 056,7 euroa, mikä mahdollistaa osingon jakamisen. Seuraavissa laskelmissa käytetään vain tätä keinotekoisesti kasvatettua nettovarallisuutta.

Taulukko 18 Osakeyhtiön kasvatettu nettovarallisuus

Käyttöomaisuus	
+ Koneet ja kalusto	17 826,68 + 10 000 = 27 826,68
+ Rahoitusomaisuus	57,01
+ Rahat ja pankkisaamiset	780,12
Velat	
- Lyhytaikaiset velat	29 607,11 – 20 000 = 9607,11
= Nettovarallisuus	19 056,70

7.3 Varojen nosto osinkona

Taulukon 19 laskelmissa toimeksiantajayritys jakaa vuonna 2021 osinkoa 8 prosenttia osakkeiden matemaattisesta arvosta. Koska yhtiöllä on vain yksi osakas, osakkeiden matemaattinen arvo on sama, kuin yrityksen nettovarallisuus, eli 19 056,7. 8 prosenttia on tässä tapauksessa 1524,54 euroa. Varallisuutta on liian vähän ajatellen, että yrittäjä nostaisi ainoastaan osinkoa eikä palkkaa ollenkaan.

Taulukko 19 Osinkojen verotus 8 prosentin mukaan, käyttäen kasvatettua nettovarallisuutta

Jos jaetaan osinkoa 8 % osakkeiden matemaattisesta arvosta	Pääomatuloa (euroa)	Verovapaata (euroa)
	381,13	1146,41
Osingosta 150 000 euron osalta	Veron määrä (euroa)	
-25 % veronalaista pääomatuloa		
-loput verovapaata tuloa	114,34	

Taulukossa 20 ja 21 kuvataan verotuksen tilannetta yrittäjän henkilökohtaisessa verotuksessa, kun yrittäjälle maksetaan palkkaa 30 000 euroa ja osinkoa 15 000 euroa. Palkan osuus, 30 000 euroa, jätettiin tarkoituksella sen suuruiseksi, että valtionveroa ei tule maksettavaksi. Valtionveroa ei synny, sillä työtulovähennys on maksettavaa valtion tuloveroa suurempi. Työtulovähennyksestä jäävä osuus vähennetään kunnallisveroista. Osingon määrä, 15 000 euroa, arvioitiin niin, että

pankkitilillekin jäisi hieman varoja osingonjaon ja palkan maksun jälkeen Jaettavan osingon ylittäessä 8 prosenttia nettovarallisuuden määrästä, menee 75 prosenttia 8 prosentin ylittävästä osuudesta verotettavaksi ansiotulona. Osingosta pääomatulona verotettavaa syntyy 381,13 euroa ja ansiotulona verotettavaa 10 106,56 euroa. Pääomatuloveron määrä on 114,34 euroa. Verovapaata 3368,90 euroa. Palkasta ja osingosta ansiotulona verotettavaa syntyy yhteensä 40 106,56 euroa ja maksettavan veron määrä tällöin on 9041,82 euroa.

Taulukko 20 Osinkojen verotus, jos osinkoa jaetaan 15 000 euroa

Jos jaetaan osinkona 15 000 euroa	Pääomatulona (euroa)	Verovapaata (euroa)	Ansiotulona	Verovapaata
1524,54 ylittävältä osalta 13475,46 75% veronalaista ansiota = 10106,56				
-lopun verovapaata	381,13	1146,41	10 106,56	3368,90

Taulukko 21 Ansiotulojen tulovero

	Palkka	Ansiotulona verotettava osinko	Ansiotulot yhteensä	
	30 000,00	10 106,56	40 106,56	
Tulohankkimiskulut			920,00	
Päivärahmaksu			343,33	
Päivärahmaksun yrittäjäkorotus			47,97	
Kunnallisverotuksen vähennykset				
Ansiotulovähennys			2454,21	
Valtion- ja kunnallisverotuksen tulot				
Verotettava tulo valtion verotuksessa			38 795,26	
Verotettava tulo kunnallisverotuksessa			36 341,05	
Vähennykset valtion tuloveroista				
Työtulovähennys			1816,41	
Valtion- ja kunnallisverotuksen verot ja maksut				
Valtionvero vähennysten jälkeen			629,23	
Kunnallisvero			7449,92	
Kirkollisvero			526,95	
Sairausvakuutusmaksu			272,72	
Yle-vero			163,00	
Ansiotulojen tulovero			9041,82	22,80 %

8 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tämän opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää, kumpi yritysmuoto, toiminimi vai osakeyhtiö, olisi toimeksiantajayrittäjälle verotuksellisesti edullisin ja minkälainen vaikutus puolison yritystoimintaan mukaan tulolla olisi yrittäjän verotukseen. Tutkimus osoittaa sen, ettei verojen määrä toimeksiantajayrityksen kohdalla juurikaan poikkea yritysmuotojen välillä. Hallinnollisesti toiminimi on kevyempi, mutta osakeyhtiön erillisyys omistajastaan tuo etuja muun muassa konkurssitapauksessa.

Tutkimuksessa kävi ilmi, että toimeksiantajayrityksen nettovarallisuus on negatiivinen. Tämän takia yrittäjän koko verotettava tulo on ansiotuloa. Verotuksellisesti on edullisempaa, jos osan tulosta pystyy verottamaan pääomatulona. Jotta tutkimuksessa voitiin selvittää, miten pääomaveroprosentin hyödyntäminen vaikuttaisi yrittäjän verotukseen toiminimen ja osakeyhtiön kannalta, nettovarallisuutta kasvatettiin keinotekoisesti kummankin yritysmuodon laskelmissa saman verran. Toiminimessä pankkitilin varoja ei lasketa mukaan nettovarallisuuteen, kun taas osakeyhtiössä ne ovat osa nettovarallisuutta. Toiminimen osalta olisikin kannattavampaa sijoittaa pankkitilin varat esimerkiksi kalustoon, jotta varallisuus kasvaisi. Yrittäjän veroja osakeyhtiön osalta laskettaessa nettovarallisuus vaikuttaa osinkojen verotukseen. Nettovarallisuus on sama kuin osakkeiden matemaattinen arvo, kun osakkeiden omistajana on vain yksi henkilö. Taulukko 22 kokoa yhteen tutkimuksen tuloksia numeerisesti.

Taulukko 22 Yhteenveto yrittäjän veroista

	Toiminimi: Pääomatulo- osuus 0%	Toiminimi: Pääomatulo- osuus 10%	Toiminimi: Pääomatulo- osuus 20%	Osakeyhtiö: palkka
Veron määrä	17 291,84 €	16 997,92 €	16 704,01 €	19 283,43 €
Veroprosentti	29,37 %	28,88 %	28,37 %	31,12 %

Tutkimuksessa selvitettiin myös, minkälaisen verohyödyn yrittäjä saa, kun hän nostaa osan tuloistaan osinkona. Nettovarallisuuden määränä käytettiin samaa keinotekoisesti kasvatettua lukua kuin muissakin laskelmissa. Ensiksi tutkittiin, paljonko yrityksestä on mahdollista nostaa huojennettua osinkoa. Kasvatettukaan nettovarallisuus ei ollut riittävä, jotta pelkkä osinko olisi riittävä yrittäjän tuloksi. Seuraavaksi tutkittiin tilannetta, jossa yrittäjälle maksettiin palkan lisäksi osinkoa. Tulokseksi saatiin, ettei osingon jakaminen yli verohuojennetun 8 prosentin osuuden yli ole verotuksellisesti järkevää. Verohuojennetun osan yli menevää osinkoa verotetaan ansiotulona ja progressiivisen verotuksen vuoksi kokonaisveroprosentti nousee korkeaksi.

Yrittäjän toiveesta tutkimuksessa käsiteltiin myös, olisiko verotuksellisesti järkevää ottaa puoliso mukaan yritystoimintaan. Toiminimessä puolison tullessa mukaan yritystoimintaan ja liikevaihdon pysyessä samana, ansiotulon verotus kevenee huomattavasti, koska verotettava tulo jakaantuu molemmille. Toimeksiantajayrittäjälle olisi siis verotuksellisesti kannattavaa ottaa puoliso mukaan yritystoimintaan. Verotettava tulo pienenee, koska yrityksen kuluihin lisätään puolison YEL-maksut ja lisävähennyksenä tehtävät tilapäisten työmatkojen kustannukset kaksinkertaistuvat. Verotettavaan ansiotuloon pystyttiin tekemään perusvähennys, eikä valtionveroa jäänyt maksettavaksi. Kun kummankin puolison tulovero laskettiin yhteen, jäi veron määrä noin 10 000 euroa pienemmäksi, kuin yrittäjän toimiessa yksin. Laskelmat eivät ole täysin realistisia, sillä on hyvin todennäköistä, että liikevaihto kasvaa puolison liittyessä mukaan toimintaan. Sekin vaikuttaisi veron määrään, jos jaettava yritystulo ei jakaantuisi tasan puoliksi puolisoiden välillä, vaan työpanosten suhde olisi erilainen. Osakeyhtiön toiminnassa puoliso voi olla joko osakkeen omistaja tai työntekijä. Tällöin hän voi nostaa varoja joko palkkana tai osinkoina. Hänellä on oikeus myös työsuhde-etuihin. Puoliso ei voi kuitenkaan tulla yhtiömuodon muutostilanteessa osakeyhtiötä perustettaessa osakkaaksi, jotta jatkuvuuden periaate toteutuu. Yrittäjän on merkittävä kaikki osakkeet itselleen.

Tutkimus osoittaa sen, että toimintaa on järkevää jatkaa toiminimenä, kun ottaa huomioon yhtiön nykyvarallisuuden ja sen mahdollisuuden, että puoliso tulisi mukaan yritystoimintaan. Lisäksi toiminnan kasvattaminen kerryttäisi varoja yhtiöön. Toimeksiantajayrityksen koko ja tämänhetkinen nettovarallisuus eivät puolla yritysmuodon vaihtoa.

9 POHDINTA

Teoriaosuuden rakentaminen ja teoratiedon löytäminen oli osaltaan haastavaa. Tutkimuksemme ensisijaiset lähteet olivat lakeja, mutta käytimme niiden tulkitsemisessa apuna Verohallinnon ohjeita ja alan tuoreinta kirjallisuutta. Osaksi työ eteni vetoketjumallin mukaisesti, sillä täydensimme teoriaa laskelmia tukemaan. Esimerkiksi ansiotuloista tehtäviin vähennyksiin liittyvän teorian käsittelimme vasta empirian yhteydessä. Tämän koimme lukijaystävällisemmäksi tavaksi.

Suunnittelimme työmme teon onnistuneesti ja työ valmistui ajallaan. Parityöskentelymme sujui saumattomasti. Tutkimusta oli mielenkiintoista tehdä ja huomasimme, että tutkintoomme sisältyvät verotuksen opintojaksot toimivat hyvänä pohjana opinnäytetyön tekemiselle, mutta tutkimuksen tekeminen yritysverotuksesta antoi syvällisempää ja käytännönläheisempää otetta aiheeseen.

Työn tuloksia voi pitää suurimmaksi osaksi luotettavina, sillä ne perustuvat yrityksen tilinpäätöstietoihin. Nettovarallisuuden ollessa negatiivinen, käytimme vertailulukujen saamiseksi keinotekoisesti tehtyä varallisuuden kasvattamista. Nämä luvut eivät olleet todenmukaisia, mutta kertoivat kuitenkin sen mitä mahdollisuuksia yrityksellä on nettovarallisuuden ollessa suurempi.

Tutkimuksen tulokset olivat osaksi yllättäviä, sillä yrittäjän verotuksen erot yritysmuotojen välillä jäivät odotettua pienemmäksi. Myös puolison mukaan tulon vaikutus toiminimen verotukseen oli yllättävän iso.

Tutkimuksen edetessä rajasimme työstä pois vakuutusasioiden käsittelyn, vaikka yrittäjä olikin toivonut niistä hieman tietoa. Asia olisi ollut niin laaja ja erillinen aiheestamme, että tutkimus olisi kasvanut liian isoksi. Tätä aihetta voisi käsitellä omana tutkimuksenaan. Olisimme saaneet tutkimukseen syvemmän otteen, jos olisimme haastatelleet jo yritysmuutoksen tehneitä yrittäjiä siitä, minkälaista toiminimen muuttaminen osakeyhtiöksi on ja miten verotuksen erot ovat heidän yritystoiminnassaan näkyneet. Myös sen selvittäminen, että kuinka tyytyväisiä yrittäjät ovat olleet muutokseen ja se, onko muutoksen tekeminen ollut kannattavaa, olisi tuonut lisäarvoa tutkimukselle.

LÄHTEET

Arvonlisäverolaki 30.12.1993/1501

Bisnes.fi 2022a. Toiminimen yksityisotto – miten se eroaa palkasta? Yksityisen elinkeinonharjoittajan tulo ei ole palkkaa. Hakupäivä 19.5.2022. <https://bisnes.fi/toiminimen-yksityisotto/>

Bisnes.fi 2022b. Osakeyhtiön perustaminen. Hakupäivä 14.6.2022. <https://bisnes.fi/osakeyhtion-perustaminen/>

Blomqvist, Aki & Tero Malmivaara 2016. Osakeyhtiön varojenjakoa ja verotus. Helsinki: Talentum Media. Hakupäivä 17.8.2022. Alma Talent verkkokirjahylly, vaatii käyttöoikeuden.

Ennakkoperintäasetus 20.12.1996/1124

Fondia 2016. Yhtiön varojenjaossa on otettava huomioon myös yhtiön maksukyky. Hakupäivä 19.8.2022. <https://fondia.com/fi/fi/ajankohtaista/artikkelit/yhtion-varojenjaossa-on-otettava-huomioon-myo-yhtion-maksukyky>

Honkamäki, Tuomas, Kujanpää, Emmiliina & Pennanen, Matti 2018. Yritysjärjestelyjen käsikirja. Kirjanpito, verotus ja yhtiöoikeus. Helsinki: Alma Talent

Immonen, Raimo, Ossa, Jaakko & Villa, Seppo 2014. Osakeyhtiön pääoman hallinta. 2. uudistettu painos. Helsinki: Talentum. Hakupäivä 19.8.2022. Alma Talent verkkokirjahylly. Vaatii käyttöoikeuden.

Laki elinkeinotulon verottamisesta 24.6.1968/360

Laki työnantajan sairausvakuutusmaksusta 9.9.2016/771

Laki varojen arvostamisesta verotuksessa 22.12.2005/1142

Laki verotusmenettelystä 18.12.1995/1558

Laki vuoden 2021 tuloveroasteikosta 1204/2020

Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624

Ossa, Jaakko 2020. Yritystoiminnan Verotus. 3., uudistettu painos. Helsinki: Helsingin seudun kauppakamari / Helsingin Kamari Oy. Hakupäivä 17.5.2022. Kauppakamari ammattikirjasto. Vaatii käyttöoikeuden.

Patentti- ja rekisterihallitus 2021a. Hakupäivä 23.3.2022.
<https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/yeh/perustaminen.html>

Patentti- ja rekisterihallitus 2021b. Yksityisen elinkeinonharjoittajan toiminnan jatkaminen osakeyhtiönä. Hakupäivä 7.5.2022.
<https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/yeh/muutokset/muutososakeyhtioksi.html>

Patentti- ja rekisterihallitus 2019. Apportti osakeyhtiössä. Hakupäivä 7.5.2022
<https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/osakeyhtio/perustaminen/apporttiehto.html>

Sijoitusyhtiö.net 2017. SVOP-rahasto. Hakupäivä 29.6.2022.
<https://www.sijoitusyhtio.net/sijoitusyhtio/svop-rahasto/>

Suomi.fi 2022. Hakupäivä 22.3.2022. <https://www.suomi.fi/yritykselle/yrityksen-perustaminen/yritysmuodot/opas/yksityinen-elinkeinoonharjoittaja>

Suomi.fi 2021a. Hakupäivä 23.3.2022. <https://www.suomi.fi/yritykselle/yrityksen-perustaminen/yritysmuodot/opas/yksityinen-elinkeinoonharjoittaja/toiminimen-perustaminen>

Suomi.fi 2021b. Hakupäivä 23.3.2022. <https://www.suomi.fi/yritykselle/yrityksen-perustaminen/yritysmuodot/opas/yritysmuodon-valinta/yrityksen-rekisterointi>

Talousvaaka 2019. Perheenjäsenille maksettavat palkat yrityksissä. Hakupäivä 11.8.2022.
<https://talousvaaka.fi/perheenjasenille-maksettavat-palkat-yrityksissa/>

Tomperi, Soile 2019. Yritysverotus ja tilinpäätössuunnittelu. 30. uudistettu painos. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Tilintarkastuslaki 18.9.2015/1141

Tuloverolaki 30.12.1992/1535

Verohallinto 2022a. Liikkeen ja ammatinharjoittajan elinkeinotoiminnan nettovarallisuus. Hakupäivä 27.3.2022.
https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48564/liikkeen_ja_ammattinharjoittajan_elinkei/

Verohallinto 2022b. Yritystoiminta, tulonhankkimistoiminta, harrastustoiminta, henkilöverotuksessa. Hakupäivä 27.3.2022. <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/73274/yritystoiminta-tulonhankkimistoiminta-ja-harrastustoiminta-henkil%C3%B6verotuksessa/>

Verohallinto 2022c. Osinkotulojen verotus. Hakupäivä 17.5.2022. <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/47901/osinkotulojen-verotus4/#1-osingon-k%C3%A4site>

Verohallinto 2022d. Vähennykset – mitä voi vähentää verotuksessa. Hakupäivä 9.6.2022
<https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/tulot-ja-vahennykset/ilmoita-ja-tarkista-vahennykset/>

Verohallinto 2022e. Luontoisedut verotuksessa. Hakupäivä 15.6.2022.
<https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/47886/luontoisedut-verotuksessa11/>

Verohallinto 2022f. Vapaan oman pääoman rahaston varojen jako verotuksessa. Hakupäivä 29.6.2022.
<https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/60520/vapaan-oman-p%C3%A4%C3%A4oman-rahaston-varojenjako-verotuksessa4/>

Verohallinto 2021a. Elinkeinotoiminnan tulos. Hakupäivä 29.3.2022. <https://www.vero.fi/yritykset-ja-yhteisot/verot-ja-maksut/liikkeen-tai-ammattinharjoittaja/nettovarallisuus/>

Verohallinto 2021b. Yleisradiovero. Hakupäivä 17.5.2022. <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48391/yleisradiovero3/#3-yhteis%C3%B6n-yleisradiovero>

Verohallinto 2021c. Osakeyhtiön ja osuuskunnan tuloverotus. Hakupäivä 17.5.2022. <https://www.vero.fi/yritykset-ja-yhteisot/verot-ja-maksut/osakeyhtio-ja-osuuskunta/tuloverotus/>

Verohallinto 2021d. Työhuonevähennys. Hakupäivä 8.6.2022. <https://www.vero.fi/henkilöasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/tulot-ja-vahennykset/tulonhankkimismenot/ty%C3%B6huonev%C3%A4hennys/>

Verohallinto 2021e. Peiteltä osinko. Hakupäivä 10.8.2022. <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48147/peiteltä-osinko7/>

Verohallinto 2021f. Arvonlisäveron alarajahuojennus. Hakupäivä 11.8.2022. <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48634/arvonlis%C3%A4veron-alarajahuojennus2/>

Verohallinto 2020a. Yritysmuodon muutoksen vaikutus verotukseen. Hakupäivä 7.5.2022. <https://www.vero.fi/yritykset-ja-yhteisot/yritystoiminta/muutokset-toiminnassa/yritysmuodon-muutos/>

Verohallinto 2020b. Toimintamuodon muutos osakeyhtiöksi. Hakupäivä 7.5.2022. <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48395/toimintamuodon-muutos-osakeyhti%C3%B6ksi2/>

Verohallinto 2020c. Sairausvakuutusmaksu. Hakupäivä 9.6.2022. <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48793/sairausvakuutusmaksu4/#3.3-yrity%C3%A4j%C3%A4n-ja-apurahansaajan-sairausvakuutusmaksu>

Verohallinto 2018. Kirjanpito, tilikausi, verokausi. Hakupäivä 17.5.2022. <https://www.vero.fi/yritykset-ja-yhteisot/yritystoiminta/uusi-yritys/kirjanpito-tilikausi-verokausi/>

Veronmaksajat.fi. Hakupäivä 9.6.2022. <https://www.veronmaksajat.fi/Palkka-ja-elake/Valtion-tulovero/valtion-tuloveroasteikko-2021/#8d6df7cd>

Vilkka, Hanna 2021. Näin onnistut opinnäytetyössä: Ratkaisut tutkimuksen umpikujiin. Jyväskylä: PS-kustannus.

Villa, Seppo 2018. Henkilöyhtiöt ja osakeyhtiö. 5. uudistettu painos. Helsinki: Alma Talent Oy.

Yrittäjän eläkelaki 22.12.2006/1272

Yrittäjät 2022. Hakupäivä 22.3.2022. <https://www.yrittajat.fi/tietopankki/yrittajaksi-ryhtyminen/yritysmuodot/toiminimi/>

Yrittäjät 2021a. Palkanmaksu yrittäjälle. Hakupäivä 19.5.2022. <https://www.yrittajat.fi/tietopankki/verot-ja-talous/taloushallinto/palkanmaksu-yrittajalle/>

Yrittäjät 2021b. Yrityksessä työskentelevän perheenjäsenen sosiaaliturva. Hakupäivä 11.8.2022. <https://www.yrittajat.fi/tietopankki/turvaa-yrittamiseen/yrittajan-sosiaaliturva/yrityksessa-tyoskentelevan-perheenjasenen-sosiaalivakuuttamisesta/>